

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΕΧΑΡΙΟΝΟΥΛΟΥ

Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΝΗΣΙΑΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ

ΑΘΗΝΑ 1982

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

‘Ο “Ορθρος” Βυζαντινός ή Λειτουργία δημως...;

Εις τὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν, κατά τὸν “Ορθρον”, δῆπον εἶναι συνυφασμένο τὸ κείμενο τῶν διηγών μουσικὴ (προσῳδία) ἀκούεται στὴν Ἐκκλησίᾳ μας, δύσχρεωτικά, η παραδοσιακή κωδικοποιημένη Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσική, (‘Ο δρος «Βυζαντινὴ μουσικὴ» πρέπει νὰ συνοδεύεται πάντοτε μὲ τὸν χαρακτηριστικὸν δρον «Ἐκκλησιαστική», ἐφ’ δοσον πρόκειται περὶ μουσικῆς, η δηποτα ἐκτελεῖται ἀποκλειστικῶς ἐντὸς τοῦ Ιεροῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας) μέχρι τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ “Ορθρού» «Σήμερον σωτηρίᾳ», τὸ δόποιον φάλλεται πάγιτοτε εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας, ἐνῶ τὰ στερεότυπα «Πᾶσα πνοή» πρὸ τοῦ Ἐωθιγοῦ Εὐαγγελίου, δ Ν’ Ψαλμός, τὰ «Κύριε ἐλέησον» μετὲ τὰ «Ικετεύομεν Σέ», τὸ «Ἄγιος Κύριος... Υψοῦτε Κύριον...» τὰ Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ «Ὑπερευλογημένη» φάλλονται πάγιτοτε εἰς τὸν δ’ ἥχον.

Τὶ γίνεται δημως εἰς τὴν Λειτουργίαν;

Τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Εἰσοδικόν, δ Τριετήριος διηγος, τὸ «Εἴδομεν τὸ φῶς», τὸ «Ἐῆν τὸ δόνομα Κυρίου εὐλογημένον» φάλλονται πάγιτοτε εἰς τὸν δ’ ἥχον. Κατὰ δὲ τὴν αὔστηρὴν πατριαρχικὴ τάξη, τὰ μὲν Λειτουργικὰ ἐφάλλοντο μέχρι πρὸ διέγων ἐτῶν, ἐπὶ Πρωτοφάλτου Ιακώβου Ναυπλιώτου καὶ Λαμπαδαρίου Εὐσταθίου Βιγγόπουλου εἰς ἐμμειλῆ ἔχρονον ἀπαγγελίαν, δημοτόνως καὶ δημοφώνως ἀπὸ τοὺς φάλτας, δομεστίκους καὶ καγονάρχας, τὸ δὲ «Ἄξιον ἐστιν» ἐφάλλετο πάγιτοτε εἰς τὸν δ’ ἥχον. Η ἴδια τάξις ἐτηρεῖτο

καὶ ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν μου Θεοδότιον Γεωργιάδην περὶ τὸ 1925 εἰς τὸν καλλιμάρτιφρον καὶ μεγαλοπρεπῆ Τ. Ναὸν Ἀγίας Τριάδος Χαλκηδόνος, εἰς πλείστας φιλάκις Κυριακὴς καὶ μνήμας Ἀγίου, ὅπε τὸ παρ' αὐτῷ καὶ δομέστικος ὁ δεκτηγρατος Κονσταντίνος Ρωτσιγάπουλος καὶ κανονάρχης ὁ γράφων. Σύμμερον, ἐνῷ ὁ Ὁρθρος φάλλεται ὑπαντιὰ σὲ καθαρὰ ὕστατην μουσικὴν, ἐνίστη ὅμως, μὲ κάποιες ἀτέλειες τεχνικὲς καὶ παραλλαγὲς ὡς πρὸς τὸ ὄφος καὶ τὴν ἐκτέλεσην καὶ ὅχι ὄριοιμορφώς ἀπὸ ὅλους, στὴν Λειτουργίαν ὑπάρχει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μία τραγελαφικὴ κατάστασις: Βυζαντινὴ ἀνάμικτη ὅτε μὲν μὲν Εὐρωπαϊκήν, ὅτε δὲ μὲν θεοτερικήν, οὐζαντινοῦ - ἀνατελικήν μουσικήν. Εἰπο η Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ἀκολουθεῖ τὴν γένερην δόδον, στὸ λειτουργικὸν μέρος, κακῶς ἐκτελεῖται σύμμερον, κυριανίται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταξὺ σκληροῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ θυμελικοῦ ἔξωτερικοῦ δρόπου.

Στὴν πρώτη περίπτωση, δεσπόζει κυρίως τὸ «MINORE», ἥχος ἐντελῶς ἔνος ὡς πρὸς τοὺς 8 ἐκκλησιαστικοὺς ὕχους, τὸν ὅποιον ἐγγοῦν νὰ φάλουν πλὴν τῶν Περιφερτῶν καὶ ἔνοιαι λειτουργοῦντες κληρικοὶ στὶς Ἐκφωνίες. Εἰς οὐδένα ἀπὸ τὰ κωδικοποιημένα μουσικὰ βιβλία, εἰς οὐδένα ἐκκλησιαστικὸν μουσικὸν μάθηται δὲν ἀπαντᾶται αὐτούσιος τοιοῦτος ἥχος. Η Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ δύναται νὰ περιλάβῃ καὶ αὐτὸν, ὅχι ὅμινος ὡς δεσπόζοντα κύριον ἢ πλάγιον δρόπου, ἀλλὰ ὡς μία φευγαλέα παραχορδή, συναντᾶται: δὲ σὲ δριψιένες θέσεις, ὅπως εἰς τὸν πολυέλεον «Δοῦλοι Κύριου» τοῦ γ' ἥχου εἰς τὸν στίχον «Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον» καὶ εἰς τὴν Δοξολογίαν τοῦ πλ. δ' μεταξὺ μεταξὺ χρωματικοῦ (κακῶς ὀνομαζόμενον Σωζινάκ) εἰς τὰς θέσεις ἐν τῇ γηρέᾳ ταύτῃ, καὶ ἐν γενεᾶ-

καὶ γενεᾶ» τοῦ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου καὶ ἴως καὶ ἀλλαγοῦ, ἀλλὰ πάντοτε σὲ τόσο μικρή καὶ περιορισμένη ἔκταση. Η ἀντιος καὶ ὃν ἀκόμη παραδεχθοῦμε ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ νέα κατάκτηση, καὶ ἀπέκταση τῶν ἐκκλησιαστικῶν τρόπων, ιομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ γίνεται μετρία καὶ λογική χρῆσις αὐτοῦ.

Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν κυριαρχοῦν τὰ διάφορα Μπουσελίκ, Χιτζεζιάρ, Ατζέρι κ.λ.π. λέξεις τὶς δόποις χρησιμοποιήσαν, πατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, δριψιένος μουσικοῖς, ίως θέλοντες νὰ προσάλουν μουσικὴν εύρυμαθειαν, ἐνῷ εἰς τὴν θάσιν πρόκειται διὰ μουσικὴν πάλιν πατὴ μέρας ὕστατην·, ἀλλὰ ἔξωτερην· καὶ μάκρις τοῦ Ἐπιστρόμου, τοῦ Βάκχου, τοῦ Θεάτρου κ.λ.π. Σὲ αὐτὲς τὶς διαπιστώσεις, τὶς δόποις ἔχω συνειδητοποιήσει πατέπιν μακροχρονίου ἐξασκήσεως τῆς φυλτικῆς, ἔδωσε ἀφοριὴν ἥδη, ἀπὸ τὸ 1925 - 26 ὁ δεκτηγρατος Στυλιανὸς Ρηγόπουλος ς ς ς ς ς παραδοσιακὸς μουσικὸς καὶ παλλιεργημένος ἀνθρωπος, ὅστις διετέρει διδιλισπωλεῖον τοῦ Σκαλάκια τῆς Κονσταντινουπόλεως καὶ ὃπου συχνὰ τὸν ἐπισκέπτετο ὁ διδάσκαλός μου Θ. Γεωργιάδης, τὸν ὅποιον πλειστάχις συνέδενα ὡς μαθητής του ἀγαπητὸς καὶ ἀχώριστος καὶ σχεδὸν ἐκ τοῦ στενοῦ σικογενειακοῦ του περιβάλλοντος, καὶ συνεζήτουν περὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μιας μουσικῆς. Εδὴ πρέπει νὰ προσθέστο ὅτι, παρὰ τὸ μικρὸν τῆς γέλικίας του, είχε ἥδη διαμορφώση, κάποιαν γρήγορην καὶ κρίσιν γύρῳ στὰ συζητούμενα θέματα. Τότε μόλις δ' Στυλιανὸς Ρηγόπουλος εἶχε ἀρχίσει τὴν ἐκπόνησην τοῦ «Αναστασιαρίου» του καὶ παρουσίασε τὶς πρώτες σελίδες μὲ τὸ «Κύριε ἐκέντρα» τοῦ κ' ἥχου τηὴν κρίσιν τοῦ διδάσκαλου του, Μπειδή, δὲ τὸ διδιλισπωλεῖον τοῦ δειμανή-

στου Ρηγοπούλου ἵτο κοντά στὸ γυμνάσιον ὅπου ἐφοίσουν, συχνὰ τὸν ἐπισκεπτόμουν κατὰ μέσης καὶ ἐδεχόμουν τὰς συμβουλάς του, ποὺ ἔκτος τοῦ γυμνασίου, εἶχαν καὶ κοινωνικόν, παιδαγωγικὸν χαρακτήρα καὶ ἐπανελάβοντες πλειστάκις διὰ τὸ διδόλιον τῆς Βιζαντινῆς μουσικῆς κλείσι, κατὰ τὰς Κυριακὰς, μὲ τὸ Σάββατον Σωτηρίαν. Ἐκ τούτων συγκρετεῖ διὰ στὸ λειτουργικὸν μέρος ἡ φαλλοιδένη σήμερον μουσικὴ ἐμπεριέχει πολλὰ ξένα παρεῖσακτα στοιχεῖα, μερικὰ τῶν ἑποίων, εἶναι ἐντελῶς ἀκατόλληγα διὰ τὴν Τερψίν χώρον τῆς Ἐκκλησίας. Τι πρέπει λοιπὸν νὰ γίνει; Ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας καὶ πρώτος δοκιμαστικοὶ τῶν Πατριαρχείων ἐπὶ Τικνίδου Ναυπλιούτου, δεξιμονιστὸς Ἀγγελος Βουδαύρης, εἰς τὸ ἔργον του ·Οἱ μουσικοὶ χοροὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς κάτω γράμμους στὴ σελίδα 21 ἀναφέρει τὰ ἔξις περὶ τῶν φαλλοιδένων εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν Λειτουργικῶν: ·Λειτουργικὰ καὶ χώρια ἡ τὰς εἰς πλ. δ' ἥγον συγηθισμένα, ·Ἄξιον ἔστιν εἰς ἥγον δ' τὸ συγηθισμένον. (Τοπογραφίας 31).

Ο Θεοδότος Γεωργιάδης στὸ διόλιον του ·Νέα μέθοδος· (σελὶς 55) σημειώνει διὰ τὰ Λειτουργικὰ ἐπιτρέπεται νὰ φέλονται εἰς τοὺς 8 ὄγκους καθὼς καὶ τὰ ·Κύριε ἐλέητον· καὶ ·Παράσχου Κύριε· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ιωάννου Χρυσοτίμου, ἀλλὰ ἀφοῦ προτριγονιστῶν τύχονται τῆς ἐγκρίσεως τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Προεδρείου τοῦ Συγδέσμου τῶν Τερψιδῶν. Τοῦ ·Ἄξιον ἔστιν· προτιμωμένου τοῦ συγηθισμένου εἰς ἥγον δ' καὶ εἰς ἄλλους ἥγους ἐκ τῶν ·Ανθελαγμῶν Χουρμουζίου, Γρηγορίου, Κωνσταντίνου καὶ μουσικῆς Παγδέκτης.

Τὰ τελευταῖα χρόνια ὑπῆρξε κάποια παραγωγὴ μουσικῶν συγκέντεων, Δύναμις, Χερούδηκην, Λειτουργικῶν. ·Ἄξιον ἔστιν, τὰ ὅποια ἀκολουθοῦν ἐν μέρει μὲν ἐξωτερικὴ μουσικὴ γραμμικὴ καὶ προσφέρεται μένον γὰρ νὰ θρηλουν ὑπέργλυφη τὴν καλλιφωνία καὶ τὸ ἐξαιρετικὸ ταλέγο τοῦ ἐκτελέστου μὲν κορυφῆς στὶς ὑψηλές οὔσεις καὶ μὲν ἀχρονικὴ κυριατική, τούς καὶ λυρισμούς τῆς φωνῆς. Ἄλλο, τὸ κάθε ἐποχή, οἱ τοιοῦτοι, πραγματικῶν καλλιφωνῶν καὶ καλλιτέχνων συγάρια λερούμεναι, ικανοὶ νὰ ἐκτελέσουν ἀψύγως αὐτὰ τὰ μουσικὰ γλαφύρια, εἶναι πολὺ ὀλίγοι. ·Οἱοι οἱ ἄλλοι, καὶ εἴναι πολλοί, ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἀναδειχθοῦν μέτων τοιούτων μελωδημάτων, τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκπνιάζοντες· ἀδίκως ταλαιπωροῦνται ἀντλῶντες εἰς πόθου Δανατέων, καὶ ταλαιπωροῦν καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικά, διέθοντες, τρόπον τινά, τὸ σύνθημα τῆς ἀταξίας. Ἀπὸ δὲ αὐτὰ ἐμφανίζεται διὰ ὑπάρχει κάποιο ζήτη, οὐ περὶ τὴν μουσικὴν τῆς λειτουργίας, τὸ ὅποιον ὅμως δὲν ἐκίνησε τὴν προσεογή τῶν πολλῶν. Η ἐκτέλεσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιζαντινῆς μουσικῆς εἶναι ἐμφελής, ἔγχροος ἀπαγγελία, (πλὴν τοῦ Παπαδικοῦ μέλους) εἶναι ἐργατικά, σχῆμα ἐπιδειξις φωνῆς ἀλλὰ παράστασις καὶ τελεία ἀπόδοσις τοῦ γογγιστοῦ τοῦ φαλλοιδένου θύρου, καὶ αὐτὸς ἀξιώνεται εἰς τὸν ·Ορθρού· Δυστυχῶς τὸ Ἐκκλησιαστικό προσέρχεται περὶ τὰ μέσα τῆς λειτουργίας, ἐνῷ εἰς τὸν ·Ορθρού, ὃπου ἐκτελεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ κατιάρά Βιζαντινή Ἐκκλησιαστικὴ μουσική, εἴγοι ὀλίγοι ἀριθμητικῶς οἱ ἐκκλησιαζόμενοι. ·Ἐπιβάλλεται λοιπὸν νὰ ὑπάρξῃ μουσικὴ, ὑμεοιροφάτι μετεξέν ·Ορθρού καὶ Λειτουργίας, τουλάχιστον εἰς τὰς μνήμας τῶν ἑρταζομένων Αγίων καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς, καὶ αὐτὸς θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς μουσικῆς τοῦ ·Ορθροῦ εἰς

τὴν Λειτουργίαν.

Κατὰ τὴν 15ητήν παραμονήν μου εἰς τὰς Ἀθήνας, διεπίστωσα ὅτι, ἐν μέρει τὸ σύντομον, καὶ ὁλοκληρίαν δὲ σχεδόν τὸ ἀργὸν Εἰρηνολογικὸν μέλος, ἔχει ἐγκαταλειφθῆ, ἐνῷ εἴτε ἐξόχως τεχνικὸν καὶ μελωδικὸν καὶ παραυσιάζει ἑταῖροις τὴν ἀρχαίαν τεχνικὴν εἰς τὰ ἀργὰ καθίσιατα, ἀργὰς καταδυτίκης, ἀργὰ προσόντοις. Ἐσκέψθην λοιπὸν νὰ ἀντλήσω ἀπὸ κατὸ τὸ μέλος καὶ ἀπὸ δριμεμένας θέσεις ἐκίνω ἀργῶν διεξολογιών καὶ πολυελέων, μουσικὸν ὄλικόν, τὸ ὅποιον νὰ μεταφέρω εἰς τὴν Λειτουργίαν, οὕτως ὥστε, ἀφ' ἑνὸς νὰ ἔργουν ἀπὸ τὴν ἀφάνεια, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προσδιόσουν διοικητικά στὴν δὴλη διεκπεραίωσιν Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας, ἐντὸς τῶν δρίων τῆς ἀπέριττης Ἐπικλητικαῖς μουσικῆς μητὸς παραδόσεως καὶ εὑπρεπείας.

Μὲ αὐτὴν τὴν προσπτικὴν ἐμελοποίησα Λειτουργικὰ εἰς τὰς ὁκτὼ ἐκκλησιαστικοὺς βυζαντινοὺς ἥχους, μὲ διάση τὸ σύντομον καὶ ἀργὸν εἰρηνολογικὸν μέλος, κατὰ τρόπουν ἀνάμικτον καὶ ἀγωγὴν χρόνου ἀργοσύνεσσιν διὰ νὰ ἀποφεύγηται τὸ μοντονόν, νὰ ἀκούωνται καθιστὶ αἱ λέξεις τῶν ὕμων καὶ νὰ παρουσιάζηται ποικιλία ἐν τῇ ἀπλότητῃ.

Ἐμελοποίησα τὰ «Κύριε Ἐλέγησον» τῶν Βιβλικῶν, καθὼς καὶ τὰ «Παράσχου Κύριε» τῆς λειτουργίας εἰς τὰς ὁκτὼ ἥχους ἐπὶ τῇ έδρᾳ τοῦ κλασσικοῦ «Κύριε Ἐλέγησον τοῦ δέ» ἥχου, τὸ ὅποιον φάλλεται εἰς τὴν ἀρτοκλασίαν. Εἶναι πολὺ ἀπλὰ καὶ ἀποτελοῦν τρόπουν τινὰ ἀπηχήματα τοῦ ἐκδοστοῦ ἥχου τῆς ἡμέρας, πρὸς τὸν ὅποιον ἐπιδιώκουν νὰ προσδιαθέσουν τὴν ἀκουστικὴν ἴκανότητα τῶν ἐκκλησιαζομένων. Επίσης ἐμελοποίησα ἔτερα Κύριε Ἐλέγησον διὰ πᾶσαν μικρὰν Συναπτήν. Κατὰ τὴν αὐτοτριγύρην πατριαρχι-

κήν τάξιν, ὅπως γίνεται καὶ εἰς ἔλους τοὺς 1. Ναοὺς τῆς Κονσταντινουπόλεως, μετὰ τὸ ... καὶ διαφύλαξον ἥμιλας δ Θεὸς τῆσθήκροις τοῦ φάλλοις. Κύριε ἐλέγησον καὶ ὅχι τοῦ Λαϊκοῦ.

Στὸν ίδια μουσικὰ πρότυπα τῶν Λειτουργικῶν ἐμελοποίησα τὰ *Τῶν ὅλων ὑποδεξέριενον...* εἰς τὸς 8 ἥχους, τριμουσικὴ πορεία τῶν ὅποιων ἀνοιγεῖ: τὸν δρόμο καὶ ὁρίζει τὰς δάσεις καὶ τὴν μουσικὴν τροχιά, πάνω στὰ ὅποια θάστηρική τὴν μουσικὴν ροή τῶν Λειτουργικῶν, ποὺ πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσουν, ἐν ἀρμονίᾳ μεταξὺ Ἀναλογίου καὶ Τερού Βίβλων. Εδὼ πρέπει νὰ σημειώσωμεν διὰ δὲ Χερουδικῆς ὕμνος διακρίπτεται μετὰ τὸ «Ἄς τὸν Βασιλέα τὸν ὅποιον φύλλει ὁ δέ χρόδες καὶ ἀκολευθεῖ τὴν Μεγάλη Επεδοσία, κατὰ τὴν ἔκπλακην τάξιν.

Ως πρὸς τὸ Χερουδικόν, τὰ σύντομα τοῦ Θεοδώρου Φωκατέως, τοῦ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου, τοῦ Ηέτρου Ηελοποννησίου, καθὼς καὶ τὰ Κοινωνικὰ τοῦ Ἰωάννου Αληπαδαρίου καὶ τοῦ Δανιήλ Πρωτοψάλτου είναι: ἀναγνωστάτατα. Ήλիκη τούτων, γὰρ Ηαδέκητη ἐπιπερίεχει πληθώραν Χερουδικῶν καὶ Κοινωνικῶν, ἀργῶν, ἀργοσυνέδρων καὶ συντόμων Μεγάλων πρωτοψάλτων καὶ Αληπαδαρίων πᾶσα δὲ προσπάθεια μελουσιγίας νέων Χερουδικῶν καὶ Κοινωνικῶν ἀποτελεῖ ματαιόπονταν καὶ διδηγεῖ ἀναγκαστικῶς εἰς μουσικῆς ἀτραπούς, ξένας πρὸς τὴν κλασσικὴν βυζαντινὴν μουσικὴν μαζί.

Τὰ λειτουργικὰ τὸ ὅποια ἐμελοποίησα εἰς τὸς 8 ἥχους, ἐπὶ τῇ έδρᾳ τῆς μουσικῆς τοῦ Εἰρηνολογίου, ἔχουν τὰ ἔτις προτοτερήματα:

1. Λαολουθίου τὴν κλασσικὴν μουσικὴν γραμμήν.
2. Κυμαίγονται σὲ περισσειςένη, φωνητικὴν ἔκπλακην, ἐπὶ τῆς

μουσικής αλήθευτος και ἐποιέως είναι: δυνατόν νὰ ἔχειει-
σθούν ἐπιτυχώς κατὰ μίαν φινήν ύψηλότερη τὴν χαριτλότερη.

3. Παρέχουν τὴν εὐχέρεια εἰς τὸν Ἱεροφάλτην νὰ προσαρ-
μάζεται, πρὸς τὰς ἑκτινήρεις τοῦ Λειτουργοῦντος Ἱερέως,
ἔταν αὐτὸς δὲν ἔχει τὴν μουσικὴν ἴκανότητα νὰ ἀκολουθήσῃ
τὴν γραμμήν ποὺ ἔχάρχει ἐξ ἀρχῆς ὁ πρωτοψάλτης. Καὶ
ἄν ἀκόμη ἀλλάζει ὁ Ἱερέυς τὴν δάσην στὶς ἐκφωνήσεις (ιδί-
ως μετὰ τὸ Πιστεύω· ὅπως συχνὰ συμβαίνει) καὶ πάλιν
ἢ πρωτοψάλτης ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν
Λειτουργοῦντα Ἱερέα.

4. Ἐπειδὴ εἶναι δυνατὸν νὰ φάλοιν σὲ ύψηλότερες ὁλ-
σεις, ἐπιδέχονται διπλὰ ἰσοκρατήματα εἰς τὰς θέσεις ὃσουν
ὑπάρχειν εὐχέρεια πρὸς τυπόν καὶ ἐφ' ὃσον ὁ χορὸς πλα-
σιώνεται ἀπὸ τὰ κατάλληλα θογμητικὰ στελέχη. (Η συμ-
μετοχὴ εἰς τὴν φαλιμοδίαν πολλῶν προσώπων, δὲν πρέπει
νὰ ἀποδέπει εἰς τὴν αἰδηγὴν τοῦ ὅγκου τῆς φινής καὶ
νὰ ἀποτελεῖ ἀθροισμα φωνῶν, ἀλλὰ μίαν συνισταρένην.
φωνῶν ἔξερχοιένων ὡς ἐξ ἐνδεικτικῶν πληρότητα).

5. Εἶναι καταγυμνητικὰ καὶ πανηγυρικὰ τυμά: καὶ προσφέ-
ρονται δι' ἔκτέλεσιν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μενίκιας
Ἀγίων.

Εἰς τὰς πανηγύρεις ἀλλιώστε, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ
ἐπιβληθεῖ κάποια μουσικὴ τάξις, διότι εἰς αὐτὰς προσέρ-
χονται κληρικοὶ καὶ Ἱεροφάλται διαφόρου προελεύσεως.

Ἡ ἐργασία αὐτή, ἢ ὅποια ἐπιθυμοῦ νὰ ἀποτελέσῃ, ἔ-
ναυσμα καὶ τύχη περιστέρω δελτιώσεως ἀπὸ ἀλλοις ἀρρι-
θους, πολὺ ἀπλὴ στὴν δάση της, δὲν ἀποτελεῖ κάτι τὸ
νέον ἀλλὰ εἶναι τρόπου τινά, μετάγγισμα μουσικοῦ ὄρ-
ρου διὸ τὸν Ὀρθροῦ στὴν Λειτουργία καὶ εἶναι καρπὸς

μιᾶς ὅθετοῦ πείρας εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἱεροῦ Ἀναλο-
γίου καὶ ὁ συγκερασμὸς μουσικῶν προσπαθειῶν καὶ προσ-
φορᾶς: σὲ κανεπικός Ἱερούς Ναοὺς τῆς Κεντρικούς πόλεως,
εἰς ἐποχὴν ὅπου γῆρακε ἐκεῖ τὸ ὄλισχον τοιχίον,
κατὰ τὰ ἔτη 1926 - 1928 ὅπότε ὁ γράφων διετέλει ἐπαγ-
γελιατίας Ἱεροφάλτης. Άπο τὸ 1928 ὅπως καὶ ἐγενέθην
ψύλλει: ἀνελλιπός καὶ ἀνιδιοτελός ὡς ἐλεύθερος ἐπαγγελ-
ματίας.

Θεωρεῖ δὲ καθήκον νὰ προσέσῃ, ὅτι κατὰ τὴν τε-
λευταίαν δεκαπενταετίαν πολλὰ ὠφελήθη φάλλων τακτι-
κῶν εἰς τὸ δεξιόν Ἀγαλόγιον τῆς τεθαυτίας Ι. Μονής
Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης εἰς Λαγίαν Μαρίναν Ἡλιοπο-
λεωτικήν, ὅπου είχε τὴν ἔξαιρετικὴν σύναρτίαν καὶ τηλὴν νὰ
γνωρίσει καὶ συνδεθεῖ φίλωνδες καὶ μουσικῶν μὲ τὸν Μου-
τικολογικότατον Ἀγιορείτην Μοναχὸν Δοσιθεού, αὐτοτρόπῳ
τηρητήν τῆς μουσικῆς καὶ τυπικῆς παραδόσεως καὶ ἀριστού
ἐκτελεστήν αὐτῆς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΕΧΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Τύπος Παν. Αντωνέλλης Μουσικολόγου - Συγγραφέα

Έμαθή πεντε είς τὸν κλάδον τῆς Βιζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς παρὰ τῷ διδάσκαλῷ Θεοδόσιῳ Γεωργιάδῃ, ἐν Χαλκηδόνι τῇ Κων.) πόλεως ἦπε τὸ 1920.

Διατέλεσε ἀριστερὸς Τεροψάλτης παρὰ τῷ Ηρωτοψάλτῃ Σταύρῳ Λογαριάδῃ, κατὰ τὰ ἔτη 1926 καὶ 1927, ἐν τῷ Τερῷ Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου Χαλκηδόνος (Γελδείρημέν). Ἀπὸ τὸ 1927 μέχρι τὸ 1929 δεξίς Τεροψάλτης τοῦ Τεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ιωάννου Χαλκηδόνος (Καλαμησίων). Ἀπὸ τὰ ἔτη 1929 μέχρι τὸ 1931 δεξίς Τεροψάλτης Ηπναγίας Κουμαριστίσσης Νεοχωρίου τοῦ Βεσπέρου. Ἀπὸ τὰ ἔτη, 1931 μέχρι 1936 Ηρωτοψάλτης Καιμήσεως Θεοτόκου Διπλοκιανίου (Βεσίντας), διαδεχθεὶς τὸν Μεγάλον διδάσκαλον Λειμνητού Αντώνιου Σύρκου. Ἀπὸ ἔτη 1937 μέχρι 1943 Ηρωτοψάλτης τοῦ Τεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ειρήνης Χαλκηδόνος, διαδεχθεὶς τὸν διδάσκαλόν του Θεοδόσιον Γεωργιάδην, ἐγκατασταθέντα εἰς Ἀθήνας, ὁ οποίος τόσον εἰς τὴν «Νέα Μούσα» ἐκδόσεως 1936 ἐν Κων.) πόλει καὶ εἰς τὴν «Νέα Μέθοδον» ἐκδόσεως 1963 ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ εἰς ιδιόχειρον ἀριστερῶν τοῦ ἔργου τοῦ τὸν διορθίζει πρῶτον μαθητήν του.

Από τὸ ἔτος 1943 μέχρι τὸ 1953 διατέλεσε Πρωτοψάλτης Ἀγίας Τριάδος Σταυροδρομίου, διαδεχθεὶς τὸν ἀείμνηστον Ιωάννην Βατιλειάδην, ὃς ἐμφαίνεται ἀπὸ πιστοποιητικὴν μαρτυροῦντα τὸν ζῆτον καὶ τὴν κατάταξίν του, ἐκδοθέντα παρὰ τῆς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος τῆς Ἀρχιερατικῆς Προϊσταμενίας Σταυροδρομίου, καὶ τῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων τῶν ὡς ἄνω Ἱερῶν Ναῶν. Ηροτκληθεὶς παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, ἔψήλε ἐν τῷ Ιωνέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ μετὰ τοῦ πολυμελοῦς γοργοῦ του, κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Χοροπασίαν τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν κατὰ τὸ 1952, δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τοῦ Πατριάρχου, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἀπὸ τιχεικὴν φωτογραφίαν ἐκτυπωθεῖσαν εἰς τὸ τότε ἐκδιδόμενον φύλλον τοῦ Πατριαρχείου «Ἀπόστολος Ἀνδρέας».

Απὸ τὸ 1953 μέχρι τὸ 1966 ἔψήλε δῆλως ἀφιλοκερδῶς εἰς διαφόρους Ναοὺς τῆς Κων.) πόλεως, ἀνακαθιστῶν φίλους του Ἱεροψάλτας ἀδειούγχους ἢ συμπληρῶν κενάς θέσεις, αἱ ποικιλήσκην πάρα πολλαὶ διὰ τὴν σπάνιν τῶν Ἱεροψάλτων μετὰ τὴν κατατερροφὴν τοῦ 1955.

Απὸ τὸ 1967, ἐκδίλων εἰς Ἀθήνας, ψήλαι τυνεχῶς καὶ δῆλως ἀφιλοκερδῶς ἐν τῇ Σεβασμίᾳ Μονῆ Παναγίας Μυρτιδιωτίστης εἰς Ἀγίαν Μαρίναν Ἀνω Ήλιουπόλεως.

Παν. Ἀντωνέλλης.

Ἄξιότιμον Προεδρεῖον
Συνδέσμου Ἱεροψάλτων Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς
καὶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηγόνος.

Μουσικολογιώτατοι Κύριοι,

Ἐπὶ 60 συναπτὰ ἔτη ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν Ἱερὰν Ἐκκλησιαστικὴν Βιζαντινὴν Ταλαμωδίαν. Εἶμαι μαθητὴς τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου Θεοδοσίου Γεωργιάδη ἀπὸ τὸ 1920, τὸν ὅποιαν καὶ διεδέχθην εἰς τὴν πρωτοψάλτείαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Εὐφρανίας Χαλκηδόνος, κατὰ τὸ 1937.

Ηδη ἔχω περιπλάνησε τὴν μουσικὴν ἐργασίαν μου «Βιζαντινὴ Λειτουργία» τὴν ὅποιαν συνέλαβε καὶ ἐκαλλιέργησα κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Ο διδασκαλος μου Θ. Γ. εἰς τὴν «Νέα Μέδοδο» εἰς τὴν σελίδα 85 σημειώνει τὰ ἔξης:

«Ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις Λειτουργικῶν, Κύριε ἐλέησον, Παράσχου Κύριε, Σοὶ Κύριε, Ἀξιον ἐστὶν (προτιμωμένου τοῦ εἰς 6' ἥχον συνηθισμένου) εἰς τοὺς 8 ἥχους, ἀφοῦ προτιγγουμένως τύχωσι τῆς ἐγκρίσεως τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Προεδρείου τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου». Συμμορφώσομενος πρὸς τὰς γραπτὰς ὑποδείξεις τοῦ διδασκάλου μου, παρακαλῶ σπῶς μοὶ χορηγήσῃτε μίκην ιδιαιτέρων ἀκρόαστην διὰ νὰ ἔξτριγήσω καὶ ὑπεβάλω εἰς τὴν ὑψηλὴν ὑμῶν κρίσιν τὴν ἐν λόγῳ ἐργασίαν μου.

Ἀθῆναι 30)4)1981.

Μετὰ τιμῆς,

Ἀλεξ. Κεχαγιόπουλος
Ἱεροψάλτης.

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ
«ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΙΩΔΟΣ
ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΔΑΛΙΣΚΗΝΟΣ»**

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 29 – ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 36 23 777

Πρὸς
Τὸν κ. Ἀλέξανδρο Κεχαγιόπουλο.

Ο σεμνὸς καὶ ἀθέρυνθος ἐργάτης καὶ ἐρευνητὴς τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τέχνης, συνάδελφος δόδοντίατρος κ. Ἀλέξανδρος Κεχαγιόπουλος στὸ ἔργο του «Βυζαντινὴ Λειτουργία», προσταρμοσμένος πάνω στὰ χνάρια τῶν διακεκριμένων μελοποιῶν καὶ μουσουργῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, παρουσιάζει μιὰ λαμπρὴ εἰκόνα καὶ ἔνα παραδοσιακὸ μεγαλεῖο.

Οι μελωδικές γραμμές τοῦ ἔργου του, κινούμενες δεξιότερην καὶ μὲν καταπληκτικὴ ρυθμικὴ ἀγωγὴ, ἐντυπωτιάζουν πραγματικά.

Τὸ ἔργο πρωταρμοστέμένο στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας καὶ στηριγμένο πάνω στὴ σπουδυλικὴ στήλη τῶν γνήσιων ἔργων τῶν μεγάλων διδασκάλων μὲ τὸ σεμινόπρεπο Πατριαρχικὸ θρόνο, ἀποτελεῖ ἔνα σπουδαῖο ἀπόκτημα. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συγδέσμου μας, στὴν κρίση τοῦ ὅπειου τέθηκε, ἐνέκρινε τοῦτο ὄμόφωνα. Παράλληλα ἐκφράζει τὰ θερμά του συγχαρητήρια στὸν ἐμπνευστὴ του καὶ τοῦ εὐχετεῖ

νὰ συνεχίσει μὲ τὴν ἴδια ὅρεξην τὴν ἀποδοτική του
αὐτὴ προσπάθεια, συμβάλοντας ἔτσι θετικά, στὴν
καταξίωση καὶ προσολὴ τῆς γνήσιας παραδοσιακῆς
Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Μὲ έκπιμηση μεγάλη,

Γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

‘Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας
Χρ. Χατζηγιάκολάου. Παν. Μαρούλης.

Αθήνα 12η Δεκεμβρίου 1981.

Αγαπητέ μου κ. Κεχαγιόπουλε,

Απὸ πολλὰ χρόνια θαυμάζω τὴν προσφορά σας στὴν Μουσική μας. Είναι μιὰ πολλὴ σωστὴ προσφορά στὴν Μουσική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας. Γ’ αὐτὸν ἀλλωστε καὶ ὁ ἀείμνηστος Θεοδόσιος Γεωργιάδης, ὅταν μιλοῦσε γιὰ Μουσική παράδοση τῆς Πόλης μίλαγε γιὰ τὸν Κεχαγιόπουλο.

Μελέτησα τὴν ἐργασία σας πάνω στὰ κατ' ἵ-
γον «Κύριε ἐλέησον», καὶ τὰ «Λειτουργικά».

Καὶ αὐτὴ ἡ ἐργασία τὰς κρατεῖ τὴν σωστὴν Μουσικὴν γραμμὴν καὶ ἡδεῖαν νὰ πιστεύω ὅτι πρέπει ἐπιτέλους νὰ ὑπάρξει ἔνας ἑνιαῖος τρόπος ἐκτελέστως τῆς Μουσικῆς μας εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Ιεροὺς Ναούς..

‘Η ἐργασία σας ἀς γίνει πρωτοπορειακή γιὰ τὸ

ένιασις του Μουσικοῦ ἀκροάματος κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν στὶς ἐκκλησίες μας. Τὸ δὲῖται!

Δεχθῆτε παρακαλῶ τὴν πολλὴν ἀγάπην μου γιὰ τὴν τιμὴν ποὺ μοῦ κάματε νὰ γράψω κάτι γιὰ τὴν νέα σας προσφορά.

Μὲ ἀγάπην καὶ ἐκπίμηση,

Μανώλης Χ' Μάρκος.

Πρωτοψάλτης.

Πρόεδρος Ομοσπονδίας
Ιεροψαλτῶν Ἑλλάδος.

Ἐκ τῶν ἐπιδειχθέντων μοι Μουσικῶν τεμαχίων ἐκ μέφους τοῦ Μουσικολογιῶτάτου κ. Ἀλεξάνδρου Κεχαγιόπουλου, Ηρώτου Μαθητῶν τοῦ ἀξεγάστου μουσικοῦ κολοσσοῦ ἀειμνήστου Θεοδοσίου Γεωργιάδου (καὶ διδασκάλου μου). Εἴμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸν συγχαρῷ μ' ὅλῃ, μου τὴν καρδιὰ μὲ κάθε εἰλικρίνεια ποὺ μὲ διακρίνει, ὅτι τὰ ἀνωτέρω τυγχάνουν πραγματικὰ ἀριστουργήματα μέσα στὰ πλαίσια τῶν κλασσικῶν μαθητημάτων, καὶ θὰ εἶναι εὐτυχές γεγονός νὰ τύχουν κτῆμα ὅλων τῶν συναδέλφων καὶ γενικὰ τῶν ἀπολογισμῶν μὲ τὴν πατρῶαν Ἐλληνικὴν Βυζαντινὴν μουσικὴν μας.

Διον. Κλαμαριᾶς.

Ο τ. Πρόεδρος τοῦ Πανελλήνιου Συλλόγου
Ιεροψαλτῶν «Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς καὶ Τιώννης ὁ
Διηγορητής.

Εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὸν μουσικολογιῶτατον ιεροψάλτην καὶ δόσοντίατρον κύριον Ἀλέξανδρον Κεχαγιόπουλον, καθὼς καὶ τὴν μουσικὴν ἔργασίαν του «Βυζαντινὴ λειτουργία» τὴν ὅποιαν ἔγκρινω, ώς πολὺ ἐπιτυχημένην, σεμνὴν καὶ ἐντὸς τῶν δρίων τῆς καθαρῆς πατροπαραδότου βυζαντινῆς μας μουσικῆς.

Θὰ ἥτο εὐχῆς ἔργον ἡ ἐν λόγῳ ἔργασία νὰ ἐκτυπωθεῖ καὶ γίνει κτῆμα τῶν ιεροψαλτῶν μας.

Εὐστάθιος Μελ. Τιμωνίδης.

Τ. Πρωτοψάλτης Παναγίας Καραϊσιανῆς
Γαλατᾶ Κων)πόλεως.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ (τὰ κλασικά πατριαρχικά)
εἰς ἐμμελὴ ἀχρονού ἀπαγγελίαν. (1)

Θεοὶ τέ ρα νι ον και Α γι ον πνευ
μα τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω

ρι στον θι

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε ωδη

Και με τα του πνευ μα το ος Σεν ουουου ουδη

Ε χε μεν προς τον Κυ ρι ι ον

θι Α ξι ον και δι και ον θι

(1) Μουσική γραφή κατά α' Θ. Γεωργιάδην:
Βυζαντινός Μουσικός πλοῦτος (σελ. 8) — β' Δ. Παναγιώτο πούλου : Θεωρία και πράξις τῆς Βυζαντινῆς Εκκλησιαστικῆς Μουσικῆς (σελ. 142 § 60).

δι χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος
 Σαβ βα ω πλη ρης ο ου ρα νος και η γη
 της δο ξης Σου δι ω σαν να εν τοις ν
 ψι στοις εν λο γη μις νος ο ερ χο μις νος
 εν ο νο μα τι Κυ ρι τ ου ου ου ου
 σαν να ο εν τοις ν ψι στοις δι
 Α μην δι Α μην δι
 Σε υ μνου ου με ε ε εν Σε εν λο γεν οι με ε ε
 εν δι Σοι ευ χα ρι στοεμέν Κυ ρι τ ε και δε
 ο με θα Σου ο Θε ος η μνου δι

(Τὰ ἔδια κλασικὰ πατριαρχικὰ λειτουργικὰ εἰς
ἔμμελη ἄγρονον ἀπαγγελίαν καὶ γραφὴν ἀναλε-
λυμένην).

δι χ Πα τε ρα νι ον και α γι δη
 πνευ μα τρι α δα ο μο ου σι ον και
 α χω ρι στον δι
 Α Ε λε ον ει ρη νης ου σι αν αι νε
 σε ως δι
 δι Και μις τα του πνευ μι τος σου οι δι
 δι Ε χο μν προς τον Κυ ρι τ ον
 δι χ Α ξι ον και δι και ον δι
 δι χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος

Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρη νος και
 η γη της δο ξης Σου ω σαν να εν τοις
 ο ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
 εν ο νο μα τι Κυ ρι οο ου ου οε σιν
 να ο εν τοις ι ψι στοις δη
 δη Α μην δη δη Α μην δη
 δη Σε υ μνοι ου με ε ε εν δη Σε εν λο γου
 με ε ε εν δη Σοι ευ χα ρι στον μεν Κυ ρι ε
 ε και δε ο με θμ Σου ο Θε οξ η μωνδη

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

Γεωργίου Σαρανταεκκλησιών

(Τὰ πολὺ ἀπλά)

Πήχος ή δη NH

δη Πα τε ε ρα υι ον και Λ α γι ον
 πνε εν μια δη τρι α δα ο μο ου ου σι
 δη ον και α χω ρι στον δη
 Ε λε ον ετ ρη νης θυ σι αν αι νε ε σεωσει
 Και με τα τον πνευ μα το ος σου δη
 Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον και
 Α α ξι ον και δι και ον δη

Α γι ος α γι ος α γι ος
 Κυ ρι ος Σα βα ω θ πλη ρης ο ου
 ρι νος γγ και η γη της δο ξης Σουνι ω σαν
 να εν τοις υ ψι ι στοις δι εν λο γη με νος
 ο ερ χο ο με νος γεν εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου θω σαν να ο εν τοις υ
 ψι ι στοις γγ
Α α α μην εκ β'.

Σε ο μνου μεν Σε ε εν λο γου οο μεν θω
 Σοι εο γα ρι στου ιεν Κυ ρι ε γη και δε
 ο εν τοις υ ψι ι στοις δι

ο με θα α Σου ο Θε ος η μνω θη
ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ Τὸ συνηθισμένον
 Ηχος β' Δι
 Α Β Δ
 Αξι ο ον ε στιν οως α α λη θω
 θω ως μια κα ρι ζειν Σε την Θε ε ε
 ο το ο ο κον θ την ο ει μι
 κα α ρι ι στο ο ον και αι πα
 να α με ο μη το ο ο ον και Μη
 Β Δ
 τε ε ε ρα τον Θε ε ου ογ η μω ω
 ων θ την τι μι ι ι ω τε ε ε ρα των

Σε εραβιτι μι και εν δοοοξο
 τε εερι ανασυριτι τως τωων
 Σε εραφιτι μι τηγαδιια
 φθοοορωωνεθεοοοον λογωντεεκοο
 ονονουνσαντηνοοντωωωζθε
 εεοτοοκονΣεμεγαλλυνοχ
 μεεεν

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ—ΗΧΟΣ ΗΡΩΤΟΣ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ τῆς Μεγάλης Συναπτῆς
(Εἰρηνικῶν)

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γιοῦ
καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
οἰκτινας τῶν οἰκτινῶν

π η π
φ χ α μη φ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

(1) π η π
φ χ κυριεελεησον
Πάπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

(2) Δ π η π
φ θ κυριεελεησον
Πάπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐστα-
θείσας τῶν ἀγίων τὸ θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάν-
των ἐνότεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

(3) Δ π η π
φ θ κυριεελεησον
Πάπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐστα-
θείσας τῶν ἀγίων τὸ θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάν-
των ἐνότεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ἐν συνεχείᾳ «Κύριε ἐλέησον ἐναλλάξ τὰ (1), (2), (3) εἰς τὸ τέλος ἔκάστου «... τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Τῆς Παναγίας, ἀχρύντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιον μνημονεύσαντες; ἕαυτούς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῖν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθόμεθα

Εἰς ἔκάστην ἐκφώνησιν τοῦ «τῆς Παναγίας, ἀχρύντοις ὑπερευλογημένης...» ψάλλομεν ταυτοχρόνως τὸ

Σοι Κυρίε η μας
 χαμηλοφθόνως εἰς τρόπον μόδις νῦν ἀκούεται.

Ἡ ἐκ φώνησις:
 "Οτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, τῷ Γενῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς ταύτης αἰώνιος τῶν αἰώνων

Οτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, τῷ Γενῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς ταύτης αἰώνιος τῶν αἰώνων

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ τῆς Μικρᾶς Συναπτῆς

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

(4)

 π Σοι Κυρίε η μας χαμηλοφθόνως εἰς τρόπον μόδις νῦν ἀκούεται

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι

(5)

 π Σοι Κυρίε η μας χαμηλοφθόνως εἰς τρόπον μόδις νῦν ἀκούεται

Τῆς Παναγίας, ἀχρύντου . . . Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθόμεθα

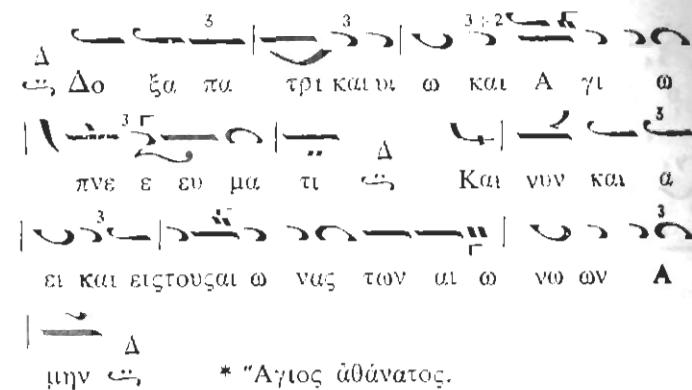
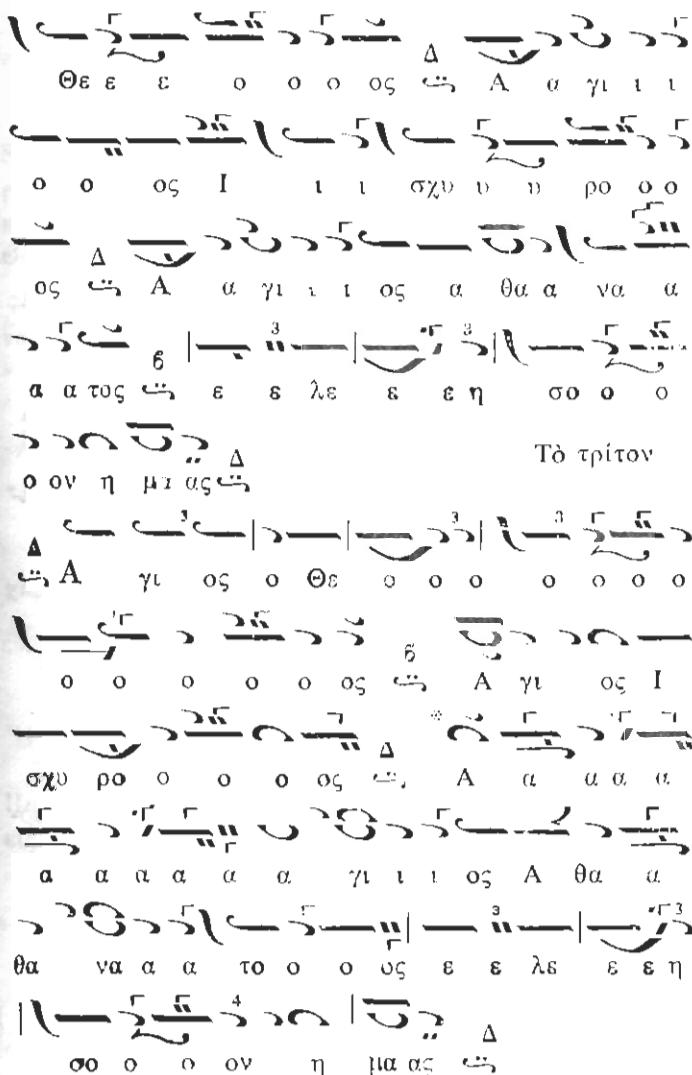
π Σοι οι οι οι Κυρίε η μας χαμηλοφθόνως εἰς τρόπον μόδις νῦν ἀκούεται

ΤΡΙΣΑΡΓΙΟΝ

(ὅπως τὸ ἔψαλλεν ὁ διδάσκαλός μου Θεοδόσιος Γεωργιάδης ἀπὸ τὸ 1920)

Βίζος β' Δι

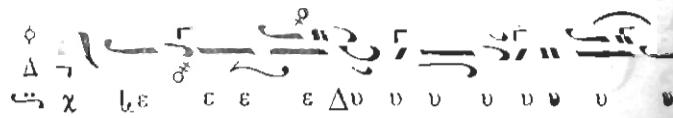
π Σοι Κυρίε η μας χαμηλοφθόνως εἰς τρόπον μόδις νῦν ἀκούεται

ΔΥΝΑΜΙΣ Ἡζος Βαρὺς NH

Πέτρου Ἔφεσίου κατὰ Θεοδόσιον Γεωργιάδην

Ο διδάσκαλος Θ. Γεωργιάδης διὰ νὰ κάμη δύμαλήν τὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ β' ἥχου τοῦ προηγηθὲ τος Τρισαγίου εἰς τὸν ἥχον βαρὺν διατονικὸν τετράφωνον τοῦ Δύναμις Πέτρου τοῦ Ἔφεσίου θέτει τὴν μαρτυρίαν τοῦ ΓΛ Διατονικοῦ ἐπὶ τοῦ ΔΙ τοῦ β' ἥχου, οὕτω φῶστε τετρατόνως ἐπὶ τὸ βαρὺ ό τοῦ δευτέρου ἥχου γίνεται βάσις τοῦ βαρέως ἥχου.

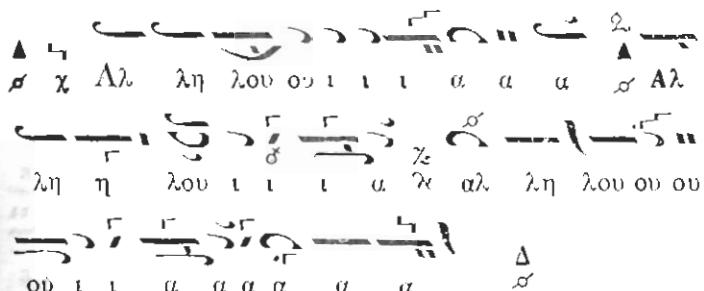

1

ΑΛΛΗΛΟΓΑΡΙΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ὑπὸ Θ., Γεωργιάδη

Հայոց չ Յ' Աւագանո Ճ

— Μετὰ τὸ «Δόξα Σοι Κύριε Δόξα Σοι» τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ μεγάλη Αἴτησις ὑπὸ τοῦ δικαιόνου.

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν·

(1) *δῆ χ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ*
ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε
η σον δῆ

Κύριε Παντοκράτωρ... καὶ ἐλέησον—Τὸ Κύριε ἐλέησον τρις ὡς ἀνωτέρω τὸ (1).

Τὸ ιδιον εἰς τὸ τέλος ἐκάστης δεήσιως.

Ἐλένησον ἡμᾶς δὲ Θεύς... ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον—
Κύριε ἐλέησον τὸ (1).

*Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ δρθοδόξων Χρι-
στιανῶν. Κύριε ἐλέησον τὸ (1).

Ἐτι δεύμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. . Κύριε Ελέησον τὸ (1).

Ἐπι δεύμεθα ὑπέρ ἐλέους ζωῆς... σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τάκνοις αὐτῶν—Κύριε ἐλέησον τὸ (1).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μικρίων... καὶ ἀπανταχοῦ
·Ορθοδόξων—Κύριε ἐλέησον τὸ (1).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων... τοῦ ἀπεκδεχομένου το παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(2)

· Ή ἐκφώνησες «·Οτι ἔλειμων... και εις τους αἰῶνας τῶν αἰώνων»

γένεις οὐκ εἶπεν μηδὲν πάλιν.

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ
Κύριε ἐλέησον ἡπειρ τὸ (2).

Οι πιστοί ὑπέρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν—Κύριε ἐδέξου τὸ (2).

Ἴνα ὁ Κύριος,, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτί— Κύριε ἐλέησον ἄπαξ τὸ (2).

Οι Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῖν τῷ Κυρίῳ κλί-
νεται.

—νοορέ
άργως γ ζ Σοι Κυ ρι ε δή

• Ινα καταύτοι σύ νήμιν... εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων

(3) g̃ A μλν g̃

Οσοι Κατηχούμενοι προέλθεις . τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,—Κυριε ἐλέησον τὸ (2),

Αντιλαβούν. σωσον... τῇ σῇ χάριτι. Σοφία— Κύριε
ελέησον τὸ (2) πολὺ ἄργα.

“Οτι πρέπει Σοι... είς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

“ମୁଖ୍ୟ”

"Ετι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν — Κύριε ἐλέησον (2).

Αντιλαβοῦ, σῶσον... τῇ σῇ χάριτι. Σοφία — Κύριε
Ἄλεσον τὸ (2) παλιὸν ἀօντα.

“Οπως ύπο τού κράτους Σου... και εἰς τοὺς αἰῶνας
τὴν εἰώνων.

۷

¹⁷ Η ώς «ἄνω ἀκολουθία τῶν κατηχουμένων ἀπὸ τὸ «Ἄδοξα Σοι Κύριε» τοῦ Εὐαγγελίου, μέχρι τῆς Ἐκφωνή-

σεως: «Οπως υπὸ τοῦ κράτους σου...» τελεῖται ἀπαρχηλάκτως εἰς ὅλους τοὺς ἥχους.

Χερουβικὸν ψάλλομεν κατὰ τὸν ἥζον τῆς ἡμέρας ὑπὸ τὴν Πανδέκτην μέγρι τοῦ «ώς τὸν Βασιλέα».

Τῶν δὲων ὑποδεξάμενοι...

ψάλλει ό βιβλοφάλτης ἀπὸ τὴν βάσιν ποὺ θά όρθιος
ό πρωτοψάλτης,

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

π Κυριε ελέη σου Δ
φ 'Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων...

Δ Κυριε ε λεησον **Δ**

Καταβάσις

π Κοριεσσηεσηη σον
q Ko ri e s s i e s e n s o n
 'Αντιλαβού, σώσον, ἐλέησον..

 Κυριε ε ε λε ε ε η σον ἄ
 Τὴν ἡμέραν πῦσαν τελεῖαν, ἀγίαν, εἰρηνικήν καὶ ἀ-
 ναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησθόμεθα.
 II

π **π** Πα ρα σχοι Κυ ρι ε Δ
Αγγελον Ειρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυ-
χῶν καὶ τῶν σωμάτων ὑμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου ἀτησώ-
νεθα.

παρα σχου Κυριε

Συγγνώμη και ἀφεσιν...

Δ Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Τὰ καλὰ κοι συμφέροντα...

παρασχεν Κυριε ὁ
Τέν υπόλοιπων χρόνον...

Διανύεται
Παρασκού Κυρί ε
Χριστιανά τὰ τέλη...
Διαπλέεται
παρασκού Κυρί ε
Τῆς Παναγίας Αγράντον...

π Σοι οι οι Κυρί ε **π**
Διά τῶν οἰκτιρμῶν τὸν Μονογενναοῦς σου Υἱοῦ...

Eἰρήνη πῦσι

π **q** Kai to πνευ μ ti Σου **q**

Αντί των ώς από «Κύριος ἐλέησον» και «Παρόσκε^π
Κύριε» τὰ κατωτέρω ψάλλονται εἰς ὅλους τοὺς ἥχους,

(1) οὐτε τοῦτο + τοῦτο
δή χρυσὸς εἰς λεπίσου δῆ

π η ρ ι π α τ ε ε ρ α νι ον και Α α γι
π ον Πνε εο μα Τρι α δα ο μο ου ον ον σι ον
και α α χω ω ρι ι στον π
π η ρ ι π α τ ε ε ρ α νι ον και Α α γι
π ον Ε λε ο ον ει ρη νης θυ σι α αν αι αι
π η ρ ι π α τ ε ε ρ α νι ον και Α α γι
π ον Κοι με τα α του πνευ μα το ος Σου ρ
π η ρ ι π α τ ε ε ρ α νι ον και Α α γι
π ον Ε ε χο μεν προς τον Κο ρι ον ρ
π η ρ ι π α τ ε ε ρ α νι ον και Α α γι
π ον Και αι αι ο ον π

ο ος Κυ ρι ος Σα βα ε.ο Δ
 πλη ρης ο ον ον ρα νος κοι η γη της
 δο ξη ης Σου ♀ ο σε αν να εν τοις
 υ φιστοις εν λο γη μη νος ο ερ χο
 με νο ος εν ο νο με τη Κυ ρι ι ον Δ
 σεν να α ο εν τοι οις υ ψι στοις ♀
 Α α μην Δ Α μη η ην ♀
 ζ Σε ο ο ν μιων ον ον ον ον μεν ♀
 Σε ε ευ λο γου ον ον ον ον μεν ♀ Σοι
 εν γα ρι ι στοι ον ον μεν Κυ ρι ι ε Δ

κε δε ε ο με θα α α α Σου ο ο ο Θε
 ο ο ος η η μων π
 η Λ ξι ον ε στι ιν ως α α α λη η
 θως Δ μα κα ρι ι ζε ειν Σε ε
 ε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο κον
 την α ει ει μα κα α α ρι ι στο
 και πα α να α α με ω μη η ι
 τον Δ και μη τε ε ρα α α του ον Θε ε
 ον ον ον η η μω ων ♀ την τι μι
 ι ι ι ο τε ε ρην τθ ο ο ο

Α

ων χε ε ε βον ον εν βι τι μη δη και
εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε βαν α

ΙΙ

συγκριτι τι τι τι τω φε το ον Σε ε ε
π Ν Η

π

ρα α φι μη φ την α δι α α φθο

Π

ρο ο ο ο ρως θε ο ο ον Λο γο ον τι

π

ε ε κου ου ου σαν φ την ον τως θε ε ε

Π

ε ε ο το ο κου δη Σε ε ε ε ε

π

με ρα λυ υ νο ο με ε ε χ ε ..

π

ε εν φ

Μετὰ τὸ Ἀξιόν εστιν

‘Ο Ιερεὺς: Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε... τῆς σῆς
ἀληθείας.

γενεράτης οὐδὲν εἶπεν πολὺ δέργα (Πολὺ δέργα)

Ο Διάκονος: Καὶ ὁν ἔκαστος,, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

σὺ γέ τοι Κύριε ελέη η σον

Ο Ιερεύς: Καὶ δός ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι... τῶν
αἰλονῶν

Και εσται τὰ ἐλεη... μετά πάντων ἡμῶν.

καὶ μὲν τὰ τοῦ πνεύματος σου

Ὥ Διὰκονος: Πάντων τῶν ἁγίων. . . τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(1) **କୁଳାଳି** + **କୁଳାଳି**

¹ Υπέρ τῶν προσκομισθέντων...τοῦ Κυρίου δεηθῆμεν.

$$(2) \quad -\frac{1}{2}x^2 + \frac{1}{2}x^2$$

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης διεήσεως, ἐναλλάξ «Κύριε θλημάτων τὰ (1), (2).

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

*Ηχος β' οὐ Πα

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ τῆς Μεγάλης Συναπτῆς.

- (1) Κυριε ε ε λεη σον π
(2) Κυριε ε ε λεη σον π
(3) Κυριε ε ε λεη σον π
 Σον Κυριε π

Μικρᾶς Συναπτῆς.

π *κυριε εστι λατέρας η επονομα* π
 π *κυριε εστι λατέρας η επονομα* π
 π *εστι οι κυριε* π

A page from a medieval manuscript featuring musical notation on four-line red staves and corresponding Latin text below. The text includes the following lines:

π η
τ χ Των ο ο ο λω ων ν πο ο ο

π
δε ε ε ξο ο ο με ε ε νοι ται αις

π
α γη γε λι ι και αι αι αι αις α ο ρα

π
τω ως δο ρυ φο ρου

π
ον ον ον με ε νον τα α ξε σι λι ται Αλ λη

π
λου ον ι ι α α α α α α

Μετὰ τὸ χερουβικὸν εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» ψάλλονται «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς Μεγάλης καὶ ἐν συνέχειᾳ τὰ τῆς Μικρᾶς Συναπτῆς ἀνὰ ἓν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης διήσεως. Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν.. παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησόμεθα».

-

(3)
π
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

καὶ αὐθις τὰ (1), (2), (3) ἀνὰ ἐν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης
αιτήσεως.

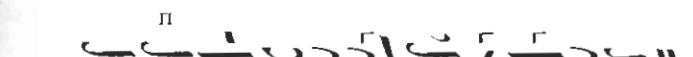

π
Σοι οι οι οι Κύ ρι ε

‘Ο Ιερές οις: Διὰ τῶν εἰκτιρμῶν... καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων

π
Α μην

Ειρήνη πᾶσι
π
Και τω πνευ μα τι Σου

‘Αγαπήσω Σε.

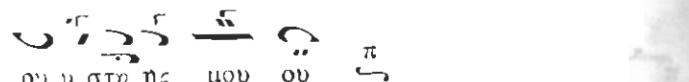
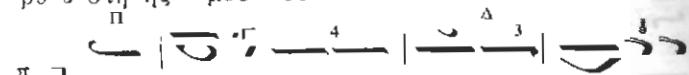
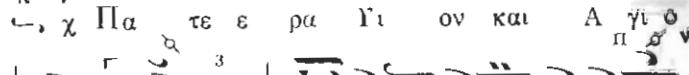
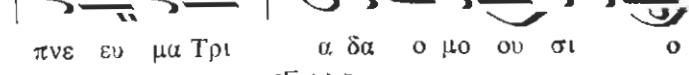
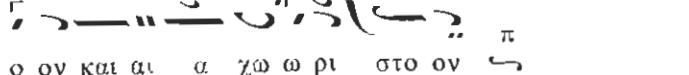
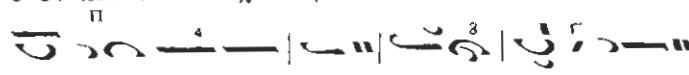
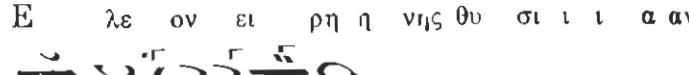
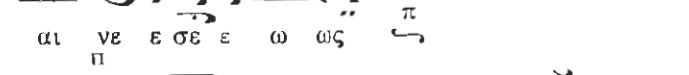
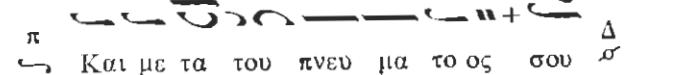
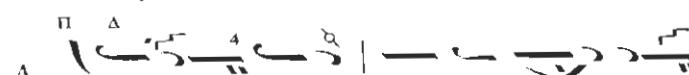
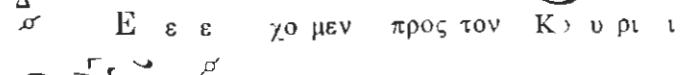
π

π
χ Α γα πη η η η σωθ ω ω Σε ε

π
κυ υ ρι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου

π

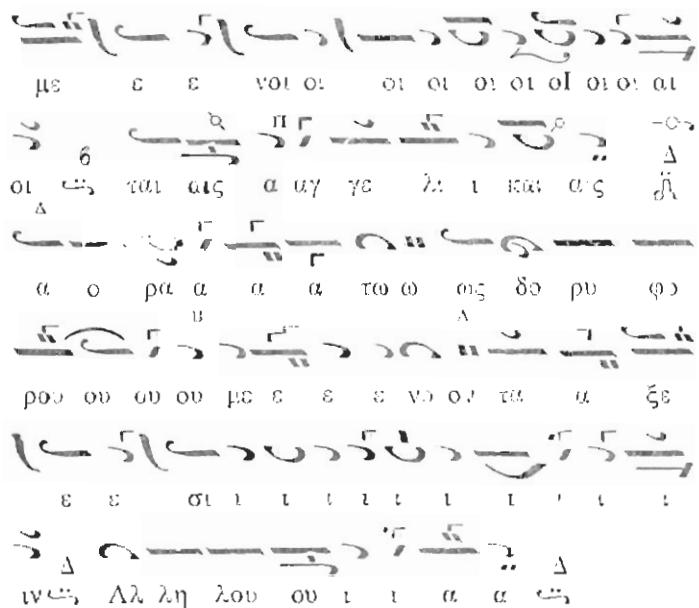
π
κυ ρι ι ος στε ρε ε ω ω μα ο

π
α α μου και κα τα φυ γη η η γ μου ου και

π
ρυ υ στη ης μου ου

π
χ Πα τε ε ρα γι ον και Α γι ο

π
πνε εν μα Τρι α δα ο μο ου σι ο

π
ο ον και αι α χω ω ρι στο ον

π
Ε λε ον ει ρη η νις θυ σι ι ι α αν

π
αι νε ε σε ε ω ως

π
και με τα του πνευ μια το ος σου

π
χ Ε ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι

π
ι ι ον δι

π
χ Α α αξι ο ον και αι αι αι δι ι

π
αι αι ον

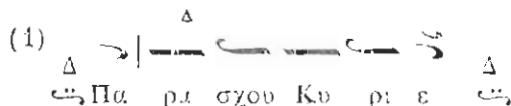
π
π α γι ος α γι ος α γι ος κε ν
υ ρι ος Σα βα ω σ πληριης ο ου ου ρα
νος καιαι η γη η της δο ο ξη ης σου ου
ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις εν λο
γη με νος ο ερ χο με ε ε νος εν ο νο μα
π
π π Κυ ρι ι ι ι ι ου ω σαν να
α α α ο εν τοις υ ψι ι στοις ι
π π π α μην σ α μη η ην ι
π π π Σε υ υ μνου ου ου ου μεν Σε ε ευ λο
γου ου ου ου ου μεν Σοι ευ χα ρι

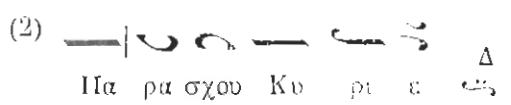
τι ι μι ω τε ε ρα αν τω ων χε ρου
ου ου βι ι μι και εν δο ξο τε ε ε
ε ε ρα π α α α α α αν ηα συγ
κρι ι ι τω ω ως τω ω θν Σε ε ρα α
φι ιμ η τη ην α α δι ι ι α
φθο ο ο ρως θε ογ Λο ο ο ο γο ον
τε ε ε κου αι ου ου ου σα α αν την ο
ον τω ω ως θε ο πο ο ο ο ο ο
ο ο κο ου η Σε ε ε με ε γα α α
α λυ ν νο ο ο με χ ε ε ε εν

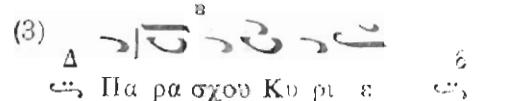

Εἰς τὸ «Ἀληφώσθιαν..», «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς
Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν..»

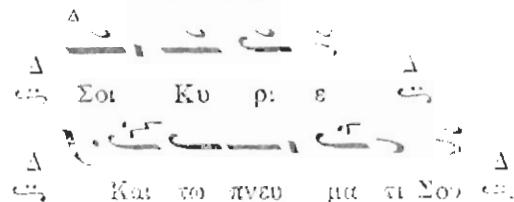
- (1)

Πα ρα σχου Κυ ρι ε
- (2)

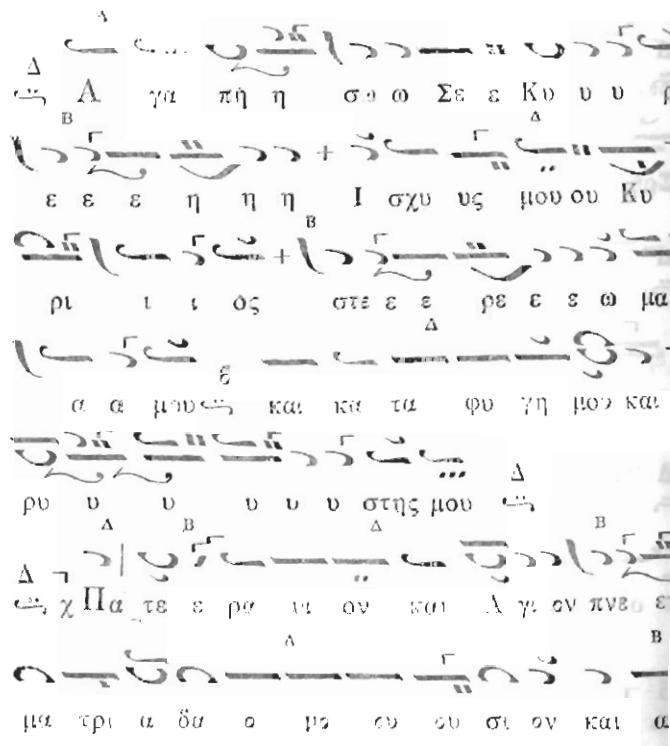
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
- (3)

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Καὶ αὐθις τὰ (1), (2), (3).

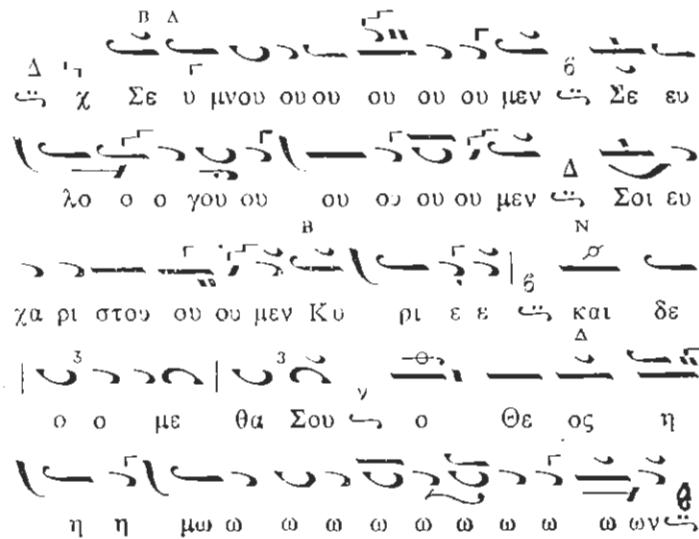

Ἄγαπήσω Σε (τὸ κλασσικὸν)

χω ω ω ω ρι ι ι ι στον 6
 Β Δ Σ
 Ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι
 αν αι νε ε ε ε σε ως 6
 Δ Β Δ
 Και με τα α του πνευ μα το ο ος
 Σοο 6
 Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι
 Ι Ι Ι ΟΥ 6
 Χ Α ξι ο ον και αι δι ι ι και αι αι
 Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο
 Β 3 Δ 3 Γ(3 Δ
 Χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ 6

Β Δ Δ
 ο υ ρι ος Σα βα ωθ πλη η ρη η
 ου ρα νο ο; και η γη η της δο ο
 ο ξη η η ης Σου 6 ω σαν να α
 τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με ε
 ο ερ χο με νος εν ο νο ο μα τι
 ρι ι ι ι ου 6 ω σαν να ο εν τοις
 ψι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οισ 6
 Δ
 Α μη η η η η η ην 6
 Α μη η η η η η η ην 6

«Ἄξιόν ἐστιν» τὸ οὐνηθισμένον τοῦ β' ἡχου (σελ. 29).

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Τίχος γ' Γα

Κύριε ἐλέησον Μεγάλης Συναπτῆς

(1) Κυ ρι ε ε λε η σον γη

(2) Κυ ρι ε ε λε η σον η

(3) Κυ ρι ε ε λε ε η σον γη

Σοι οι οι Κυ υ ρι ε γη

Τῆς Μικρᾶς Συναπτῆς

(1) Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον οη

(2) Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον γη

Σοι οι Κυ ρι ε γη

Εις τὸ «Πλήρωσωμεν...» Κύριε ἐλέησον τὰ τῆς Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»

(1) Η Πα ρα σχου Κυ ρι ε Η
 (2) Πα ρα σχου Κυ ρι ε η
 (3) Πα ρα σχου Κυ ρι ε η

Kαι αὐθις τὰ (1), (2), (3).

?? Σοι οι Κυ ριε?? Και τω πνευ μα τι Σου ??
?? Α γα πη η ηησω ω Σε Κυ υ υ
ρι ε η η η ι ι σχυ ν υς μου ϕ
Κυ ρι ι ι ο ο ο ος στε ρε ε ε
ω ω ω μα α α α α μου ϕ και κα τα
ψυ γη η η μου και αι ρυ ν ν υ στη
η ης μου ??
(Γ)
?? χ Πα τε ε ρα υι ον και α γι ι ον
πνευ μα τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α
κφ ω ρι στον ??

Ε λε ον ει ρη η νης θο σι ι αν αι
 νε ε σε ως ॥

Και με τα του πνευ μα το ος Σου ॥
 Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ॥

χ Α α α α ξι ι ον και αι δι
 ι ι και αι αι ο ον ॥

χ Α γι ι ος α α γι ι ι ος Α γι ος
 Κυ ρι ος Σα βι ωθ ι πλη ρης ο ου ρα
 νο ος και η γη τη ης δο ο ξη η ης Σου ॥
 ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο με τι Κυ

(Γ) π
 ρι ι ου ρι ω σαν να α ο εν τοις υ
 ψι ι ι ι στοις ॥

χ Α μην ॥ Α μη η ην ॥
 χ Σε υ μνου ου ου ου ου μεν ॥
 ε ευ λο γου ου ου ου ου μεν ॥
 χα ρι στου με εν Κυ υ ρι ι ι ε ॥ και δι
 ο ο με θα α α α Σου ॥ ο θε ο ο
 ο ος η η η μων ॥

Ἐτερα εἰς ἥχον γ'. ΓΑ

(Γ)

χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ υ
 η η η Πα τε ρα νι ον και α γι ον πνε ε ε
 ευ μια η η τρι α δα ο μο ου σι ι ι ον

Θ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 και αι α α χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 (Γ) Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι νε ε ε
 ε σε ως η η

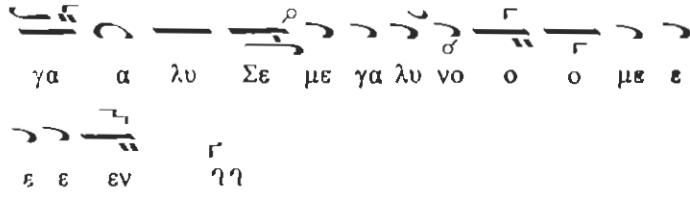
Και με τα του πνευ μια το ο ος Σου ♪

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ♫
 χ Α α ξι ι ι ον και δι ι ι και η
 η ον η η

N (Γ) z (Γ)
 χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ υ
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 ος Σα βα ωθ ♪ πλη η η ρης ο ου ρα
 Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 και αι η η γη η της δο ο ο ο ξη η
 Σου η η ω σαν να εν τοις η ψι ισ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νο
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 να ο εν τοις η ψι ι στοις η η
 A a a a a a A μη ην ♪
 χ Α α α α α α α α α α α α α α α
 μην η η

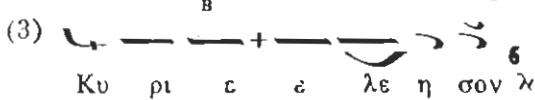
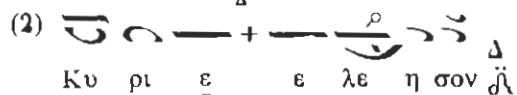
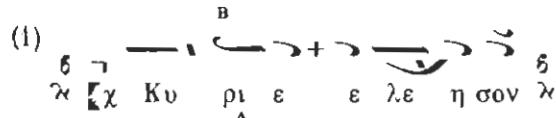
Σε υ μνου ου ου ου μεν γη Σε εν λο γου
 ου ου μεν ^(Γ) Σοι εν χα ρι στοιοσου ου μεν Κυ
 ρι ε ε ε ^(Γ) και δε ο με θα Σο
 Θε ο ο ο ος η η η μαν γη
 Αξι ι ο ον ε στι ι τιν οις
 α α α λη η η θω ω φις ^χ μα κα
 ρι ι ζει ει ειν Σε τη ην Θε ε ο ο
 το ο ο ο ο κο ον ^π την α ει ει
 μι κα α α ρι στον και πα να μω ω ω μη
 η η η τον ^χ και Μη τε ε ρα α α τον

Θε ε ου ου ου ου ου ου η η ^π
 η η μω ων ^χ την τι μι ι ι ω τε ε ε
 ε ^κ ε ε ε ραν τωνχε ρου ου ου βι ιμ ^χ
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε
 ραν α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε
 ε ε ε ε ε ε ρα ^(Γ) α α α α α α
 φι ιμ ^χ την α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ρω ως Θε ο ο ο ον Λο γου τε ε
 ε κου ου ου ου σαν ^χ την ου τω ως Θε ε
 ο ο το ο ο κο ο ον ^(Γ) Σε ε ε ε με

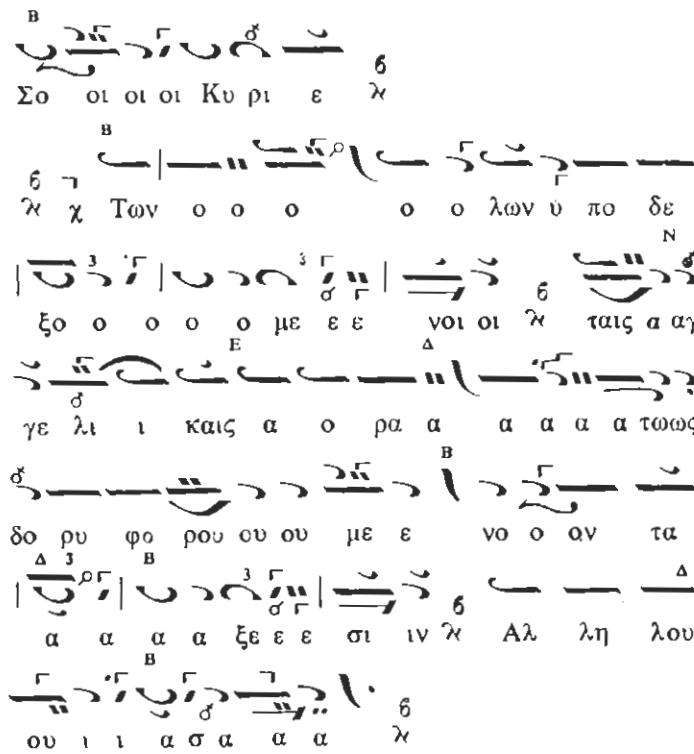
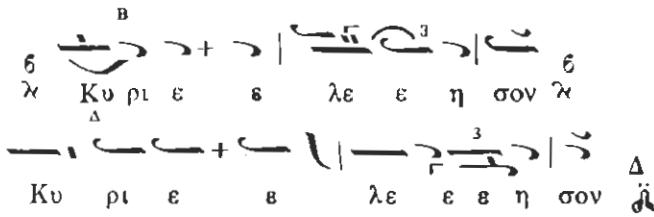

Ἄχος ἀλέγετος
λέγετος

«ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ» Μεγάλης Συναπτῆς.

Μικρᾶς Συναπτῆς.

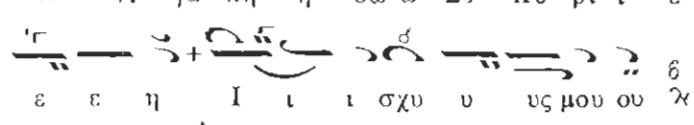
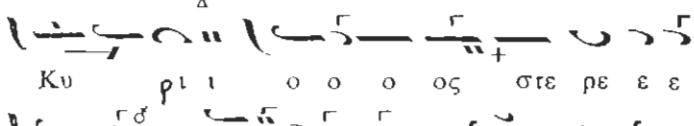
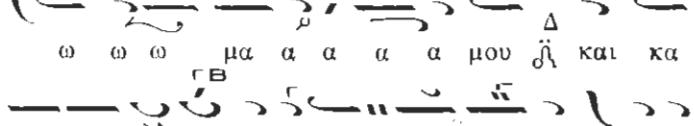
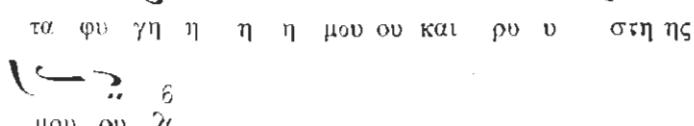
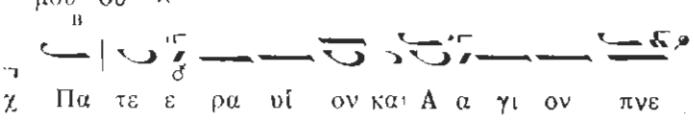

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» τὰ «Κύριε ἐλέησον»
τῆς Μεγάλης καὶ τῆς Μικρᾶς Συναπτῆς.

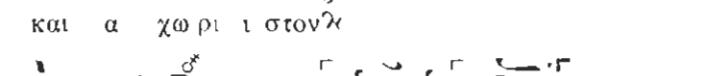
Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν... παρὰ τοῦ Κυ-
ρίου αἰτησώμεθα».

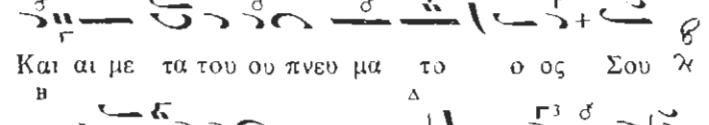
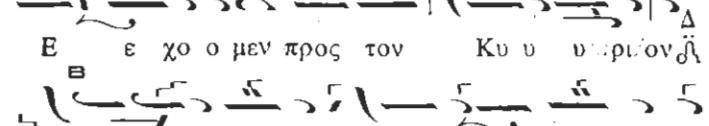
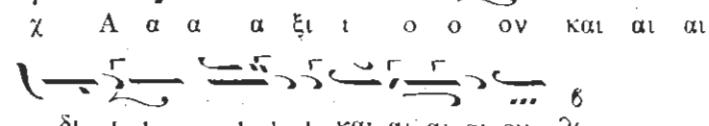
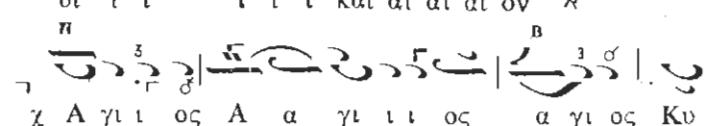
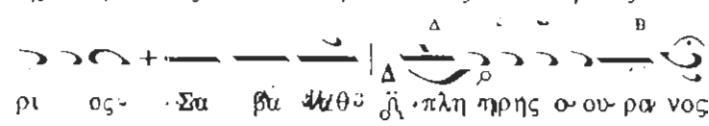
(2)
 Πα ^Δ
_Β ρα σχον Κυ ρι ε ^δ
 (3)
 Πα ρα σχον Κυ ρι ε ^δ
 Και αῦθις τὰ (1), (2), (3).

_Β Σοι οι οι οι Κυ ρι ε ^δ
^δ
^δ Λ γα πη η σω ω Σε Κυ ρι ε

^δ ε ε η Ι ι ι σχυ υ νέ μου ου ^δ

^δ Κυ ρι ο ο ο οσ στε ρε ε ε

^δ ω ω ω μα α α α α μου ^δ και κα

^δ το φυ γη η η η μου ου και ρυ υ στη ης

^δ μου ου ^δ
^δ Πα τε ε ρα νί ον και Α α γι ον πνε

^δ ε τυ μα τρι α δα ο μο ου ου σι ι ον

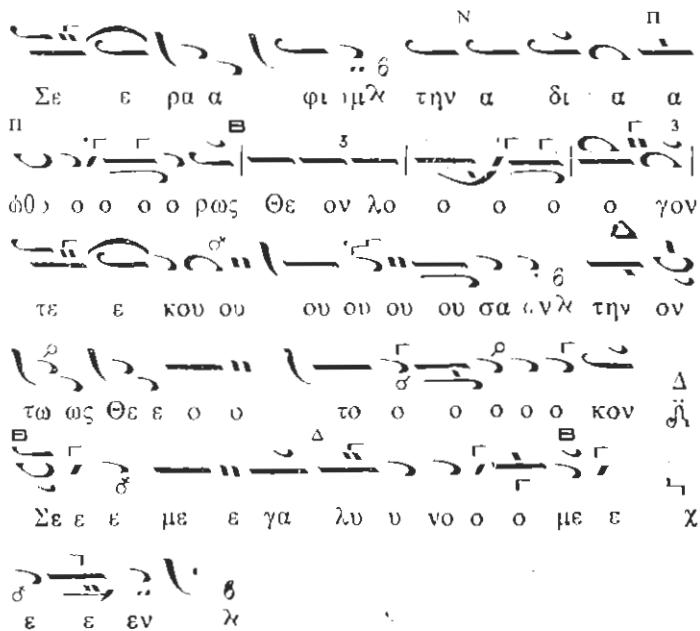
^δ και α χωρι ι στονκ

^δ Ε λε ο ον ει ρη η νης θο σι ι αν αι

^δ να σε ε ως ^δ
^N

^δ Και αι με τα του ου πνευ μα το ο ος Σου ^δ

^δ Ε ε χο ο μεν προς τον Κυ υ νεριον ^δ

^δ χ Α α α α ξι ι ο ο ον και αι αι

^δ δι ι ι ι ι και αι αι ον ^δ

^δ χ Α γι ι ος Α α γι ι ι ος α γι ος Κυ

^δ ρι οις Σα βι θεθος ^δ πλη πρης οι ου ρα νος

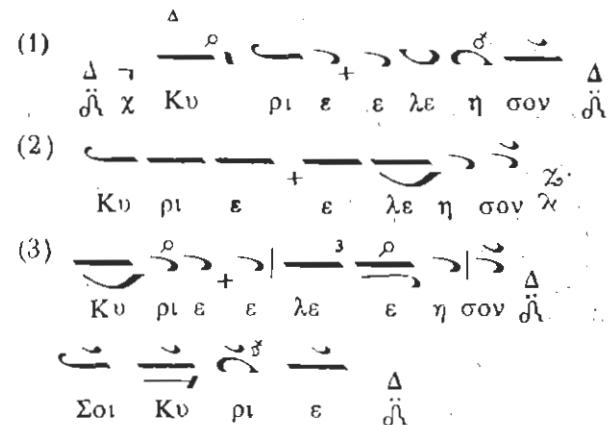
καὶ αἱ η̄ γη̄ τῆς δοξῆς Σου καὶ σαν να
εν τοῖς υψι 1 στοῖς εν λογη̄ η με
νος ο ερχοο με νος εν ο νο μα τι 1 Κυ
ρι 1 1 ου καὶ σιν να ο εν τοῖς χ
υ υ υ ψι 1 1 στοιοις καὶ
Α μην καὶ Α μηηην καὶ
Σε εν υ μνου ον π ου ου ου μεν
Σε εν λογου ου ου ου ου μεν
Σοι εν καὶ ρι στου ου με ε εν Κυ
υ υ υ ρι 1 1 καὶ ε καὶ δε ο

με ε θα α Σου ουο ο ο Θα ε ο ο
ος η η η μω ων χ
χ Α ξι ι ον ε στι ιν ω ως α λη
θως μι κα ρι ζει ειν Σε τη ην Θε ε
το ο ο κω ον χ την α ει ει ει ει
κα α α ρι ι στον και πα να μω ω ω ω
η η τον ρι και Μη τε ε ε ε ρι του ου Θε
ου ου ο η η μω ων χ την τι μι ω τε
ε ρα αν τω ων χρου ου βιμ ρι και εν
ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ κρι τι τω ως

· Ήχος Δι ΑΓΙΑ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ Μεγάλης Συναπτῆς

Μίκρας Συναπτῆς

Δ η | — ῥιτοῦ — — —
ἄ χ Των ο ο λων υ πο δε ξο ο
με ε νοι ἀ ταις αγ γε ε λι ι καις α
ο ρα α α α τως δο ρυ φο ρου ου
με ε ε νον τα α ξε ε σι ι ι ι
ι ι ιν ἀ Αλ λη λου ου ου ι ι ι α
α α α α α α α α α α α α
α α α α α Δ

Εἰς τὸ «Πληρώσωμαν...» Κύριε ἐλέησον τὰ τῆς Μεγάλης; καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσιν..»

(1) — | *Pa* *ρα σχου* *Ku* *ρι ε* — Δ
 (2) Δ Δ

(2) — | — σχου Κυ ρι ε ζι
Πα ρα σχου Κυ ρι ε ζι

(3) Ha pa a σχou ou Ku pi e

Kαι αὗθις (1), (2), (3).

Σοι οι οι οι Κυ ρι ε Δ
χ Και τω πνευ μα τι Σου Δ
Δ Α γα πη σω ω Σε Κυ υ ρι ε
ε ε ε η ι ι ι σχυ υ υ υ μου Δ
Κυ ρι ε ο ος στε ρε ω ω μα α α
μου ου Δ και κα τα φυ γη η η η μου και
ρυ υ υ υ υ υ στη η η η η η μου ου
ου Δ
Δ χ Πα τε ε ρα υι ον και Α α α γι
ον πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον

καὶ αἱ αἱ αἱ αἱ χω ω ω ω ω ω
 ιστοι οι ον Ἀ
 Εἰς ον εἰρη η η νης θυ στι τι α αν αι
 νε ε σε ε ε ως Ἀ
 καὶ με τα τοι πνευ μα το οις Σου Ἀ
 Ε χο μενπρος τον Κυ υ ρι ι ον Α
 Α αξι ι ο ο ου και αι δι τι
 και αι αι αι αι ο ο ον Ἀ
 Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος
 Σα βα ω Α πλη ρη ης ο ον ρα νο ος και η
 γη της δο ξης Σου Α ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι στοιχευ λο γη με νος ο ε ερ χο
 με νος Ἀ εν ο νό μα α τι Κυ υ ρι ι ι ουδη
 ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι
 Α μην Ἀ Α μη ην Ἀ
 Σε υ μνου ου ουου ου με ε εν Ἀ Σε ε
 ε ευ λο γυν ου ου μεν Α Σοι οι ευ χα ρι στοι
 ου με εν Κυ υ ρι ι ι ε Ἀ και δε
 ο με ε θα α Σου δη ο θε ο ο ο
 ο ο ος η η η η η μω ω ων Ἀ
 Α αξι ον ε στιν ω ως α λη η

θως μὴ μα κα ρι ζει ειν Σε την Θε ε ε
εοο το ο οοο κοουδητην α α ει
μα κα α α ρι ι ι στο ο ον και πα να
μω ω μη η τον και μη τε ρα α του ου θε ε
ου ου ου ου ου η η η η η μωω μν μη
την τι ι μι ω τε ε ραν των χε ρου ου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι μη και ε ε εν
δο ο ο ξο ο ο τε ε ε ρα αν μη α συγ
κρι ι ι ι τω ως τω ω ω ω ω ων Σε ε
ρα α α φι ι μη την α δι α φθο ο ο ο
ρω ως ζ Θε ε ο ο ο ον Λο γο ον

ΤΕ Ε Ε ΚΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΑΥ ΔΗ ΤΗΝ Ο Ο Ο
 ΟΥ ΤΩ ΑΣ ΘΕ Ε Ε Ο Ο ΤΟ Ο ΚΟΥ ΔΗ
 ΣΕ Ε Ε ΜΕ Ε Ε ΓΑ Α ΛΥ Σ Σ Σ Σ Σ Σ ΒΟΟ
 Ο Ο Χ ΜΕ Ε Ε Ε ΕΒ Δ

Ἡχος ἡ ḥ ΠΑ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ Μεγάλης Συναπτῆς

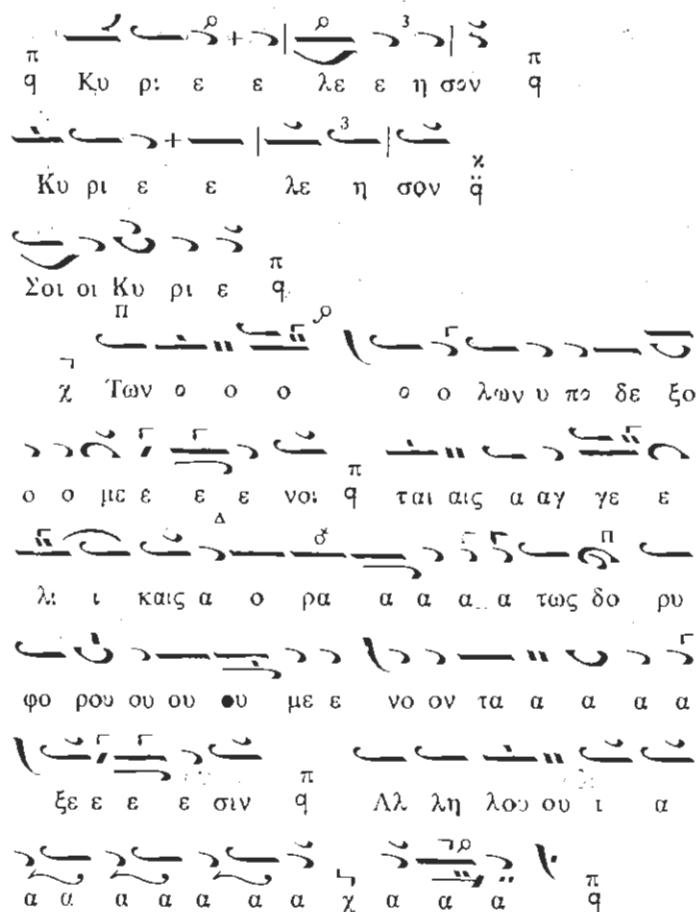
- (1) $\overset{\delta}{\pi} \chi$ Ku ρi ε ε λε η σον ??

(2) $\overset{\rho}{\text{Ku}}$ ρi ε ε λε η σον ??

(3) $\text{Ku} \overset{\pi}{\rho i}$ ε ε λε η σον $\overset{\pi}{\eta}$

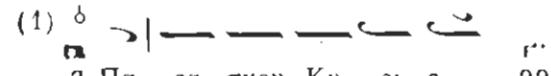
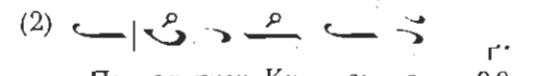
$\overset{\rho}{\sigma} \overset{\rho}{\sigma} \overset{\rho}{\sigma}$
Σοι οι Ku ρi ε $\overset{\pi}{\eta}$

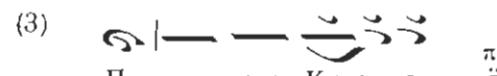
Μικρᾶς Συναπτῆς.

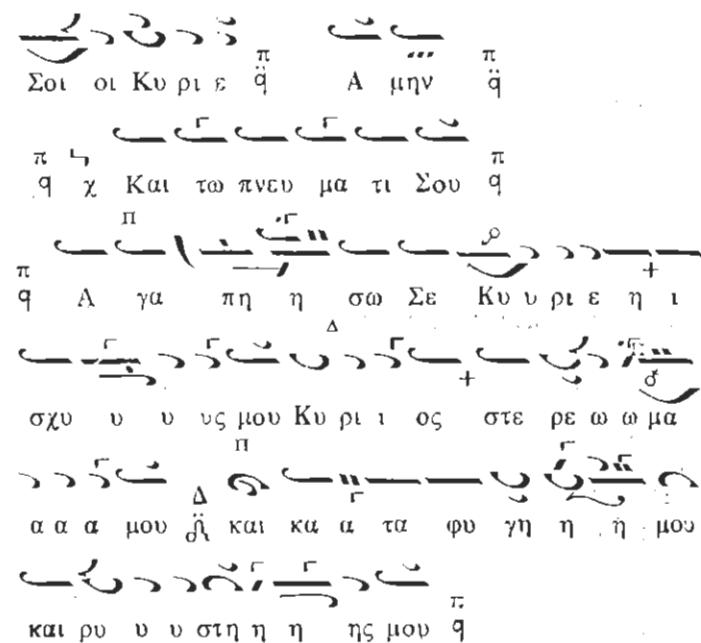

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν..» «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς
Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»

- (1)
π
q Πα ρα σχου Κυ ρι ε π
π
(2)
Πα ρα σχου Κυ ρι ε π

- (3)
π
Πα ρα σχου Κυ ρι ε π
π
Καὶ αὕθις τὰ (1), (2), (3).

π Ή α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον πνε
 ε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ου σι ι ον και
 α χω ω ω ρι ι ι στον π
 Ε λε ον ει ει ρη η η νης θυ σι ι ι
 ι αν αι νε σε ως π
 Kai με τα α του πνευ μα το ο ος Σου ♀
 Ε χο μεν προστο ον Κυ ρι ι ον Δ
 χ Α α α α α α ξι ο ον και αι δι ι
 ι και αι αι αι ον π
 χ Α γι ος α α γι ι ι ος α α α

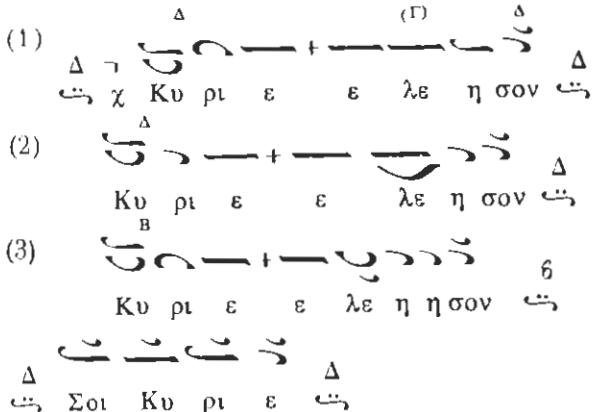
γι ος Κυ π υ ρι ος Σα α βι ωθ ♀
 πλη η ρης ο ου ρα νος και αι η γη της
 δο ο ξης Σου ♀ ω σαν να α εν τοις υ ψι
 ι ι στοις ευ λο γη η με νος ο ερ χο με
 νος εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ι ι ι ι ου ♀
 ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι στοις ♀
 Α μην ♀ Α μη η ην π
 χ Σε υ υ μνου ου ου ου μεν ♀ Σε ε ευ
 λο γου ου ου ου μεν ♀ Σε ε χα ρι ι στοι
 ου ου με ε ε εν Κυ υ υ ρι ι ι ε ♀ και

δε ο μεθα α α Σου ο ο Θε ο ο ος η
η η ι μων π
η η Α ξι ο ον ε ε στιν ω ως α α
λη η θως μα κα ρι ι ζει ειν Σε ε την
Θε ο ο το ο ο κο ον π την α α ει
μι κα ρι ι στο ον και αι πα να μω ω
μιη η τον και Μη τε ε ε ρι α α α τον Θε
ου η μων π τη γη τι ι μι ω τε ριντων π
χε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε
ε ε ραν π α συγ κρι ι ι τω ως τωων

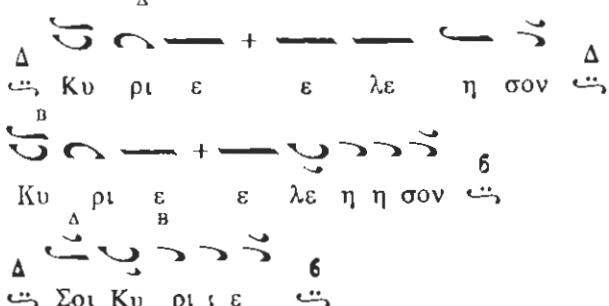
Σε ε ρα α φι ιμ^κ η π τη ην α α δι
α α φθ^ο ο ο ρω; Θε ον Λο ο γον
τε ε ε κου ου ου ου ου ου σαν την ον τω ως
Θε ε ο ο το ο κου Σ; με ε ε γα^π
λυ υ υ υ υ υ ν νο ο ο ο με ε ε χ
ε ε ε ε ε ε ν π η

Ηχος λ θ Βου

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ τῆς Μεγάλης Συναπτῆς.

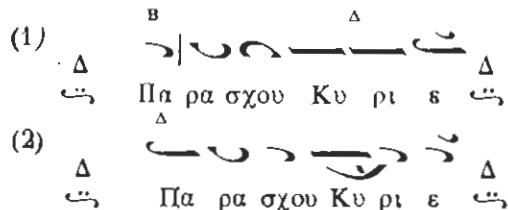
Μικρᾶς Συναπτῆς.

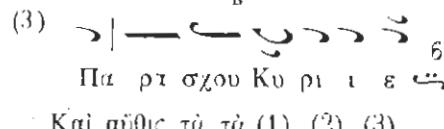
Δ Δ | Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
των ο ο ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο
| Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
ο ο ο ο ο ο δξο ο ο ο
Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
ο ο με νοι ται αι αι ας α α γε λι
και αις α ο ρα α α α α α α τως
δο ρυ φο ρευ οι οι ου με ε νον
τα α α α α α ξε σι ι ι ιν α αλ
λη η η λου ου ου ι ι α α α α α

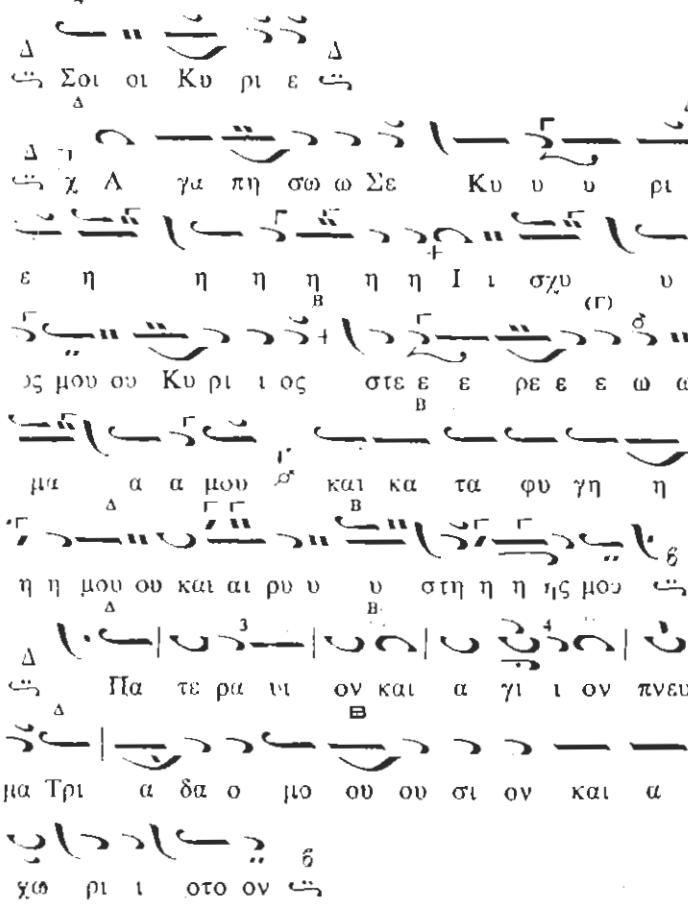
Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» «Κύριε ἐλέήσον» [τὰ τῆς Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.

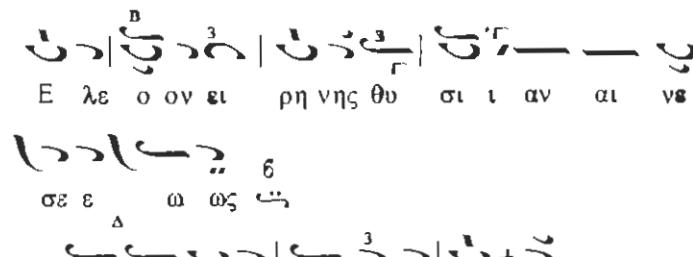
Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»

B

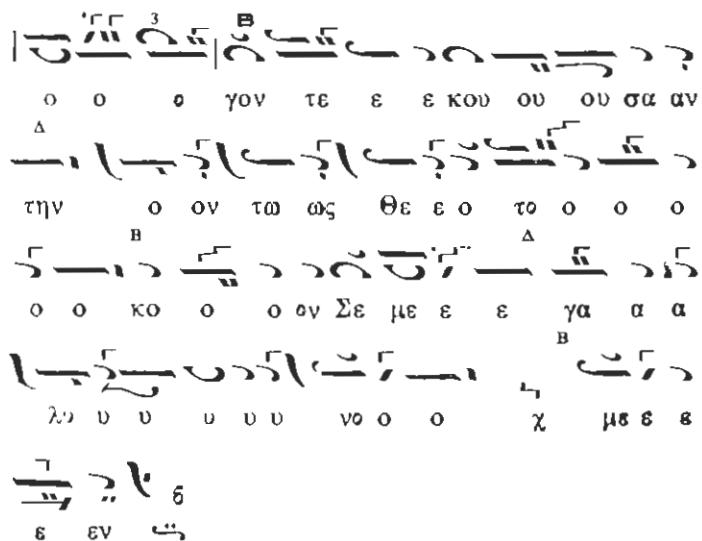
(3)
 Πα ρι σχου Κυ ρι ε τ
 Και αθις τὰ τὰ (1), (2), (3).

 Σοι οι Κυ ρι ε τ
 χ Α γα πη σω ω Σε Κυ υ υ ρι
 ε η η η η η η Ι ι σχου
 ος μου ου Κυ ρι ι ος στε ε ε ρε ε ε ω ω
 μα α α μου και κα τα φυ γη η
 η η μου ου και αι ρυ υ στη η η ης μου
 Πα τε ρα ι ον και α γι ι ον πνευ
 μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α
 χρ ρι ι οτο ον

 Ε λε ο ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι νε
 σε ε ω ως τ
 Και με τα του πνευ ευ μα τος Σου
 E χο μεν προστα ον Κυ ρι ον
 χ Α α ξι ο ον και αι δι ι ι ι
 ι και αι αι αι ον τ
 ζ Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ
 ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος
 και η γη της δο ξη ης Σου ω σαν να εν
 τοι οις υ ψι στεις εν λο γη με νος ο ερ χο με

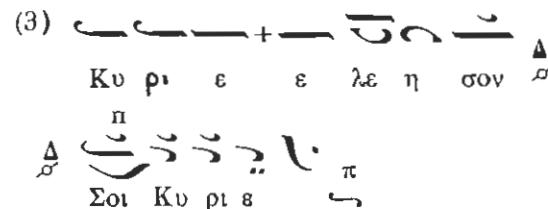
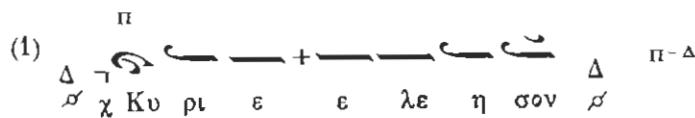
νος εν ο νομα τι ι Κο ρι ου ^Δ ω σαν
 να ο εν τοι οις υ ψι στοις ^Δ
 ς χ Λ μην ^Δ Λ μη ην ^Δ
 Σε υ μνους εν μεν ^Δ Σε ε εν λο
 γου ου ου μην ^Δ Σοι εν χα ρι στου
 ου ου μεν Κυ υ υ ρι ι ι ε και δε
 ο ο ο με θα α α Σου ^Δ ο ο ο
 Θε ε ο ος η η μω ων ^Δ
 ς χ Λ ξι ι ο ον ε στι ι ιν ως
 α α α λη η η θω ω ωστη μα κα ρι

ζει εινσε ε τη ην ^Δ Θε ο ο ο ο το ο α
 κο ον ^Δ την α ει μα κα ρι ι στον και πα
 να μω ω ω ω ω μη η η η τον και μη
 τε ερι του Θε ε ε ου ου ου ου ου ου
 ου η η η η μων ^Δ την τι ε μι ι ω
 τε ε ε ε ε ε ραν τω ων χε ε ρου
 ου ου βι φι και εν δι ξι τε ρα αν α
 συγ κρι ι ι τως τω ω ω ων ^N Σε ε ε ε
 ε ρα α α α φι μων ^Δ την α α δι ι α
 φθα ο ο ο ο ρως ^Δ θε ον Λο

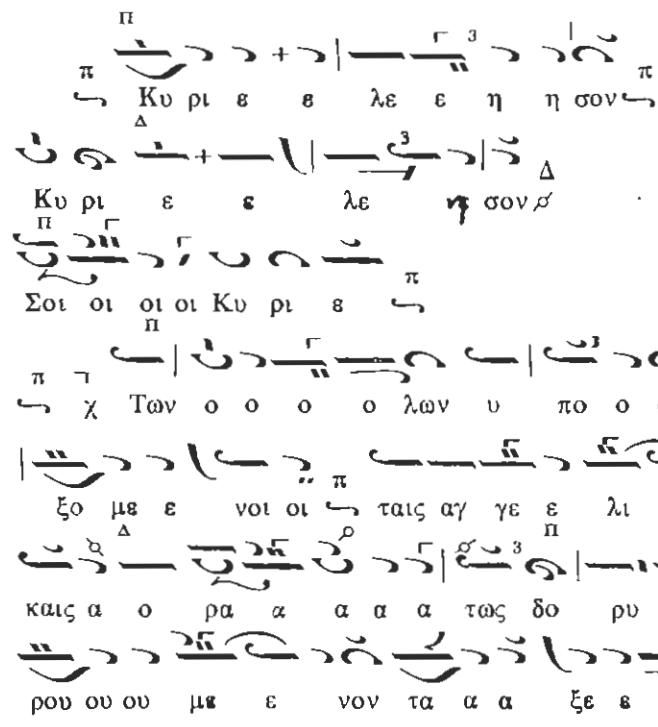

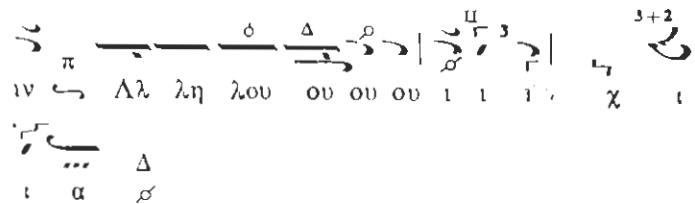
ΗΧΟΣ λ β' Κειμανιώ Δι

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ Μεγάλης Συναπτῆς.

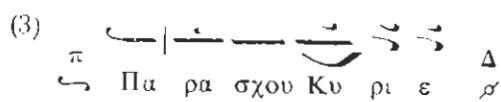
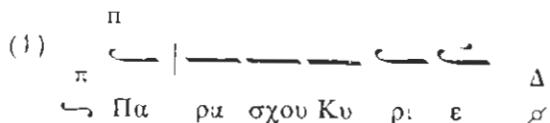
Μικρᾶς Συναπτῆς.

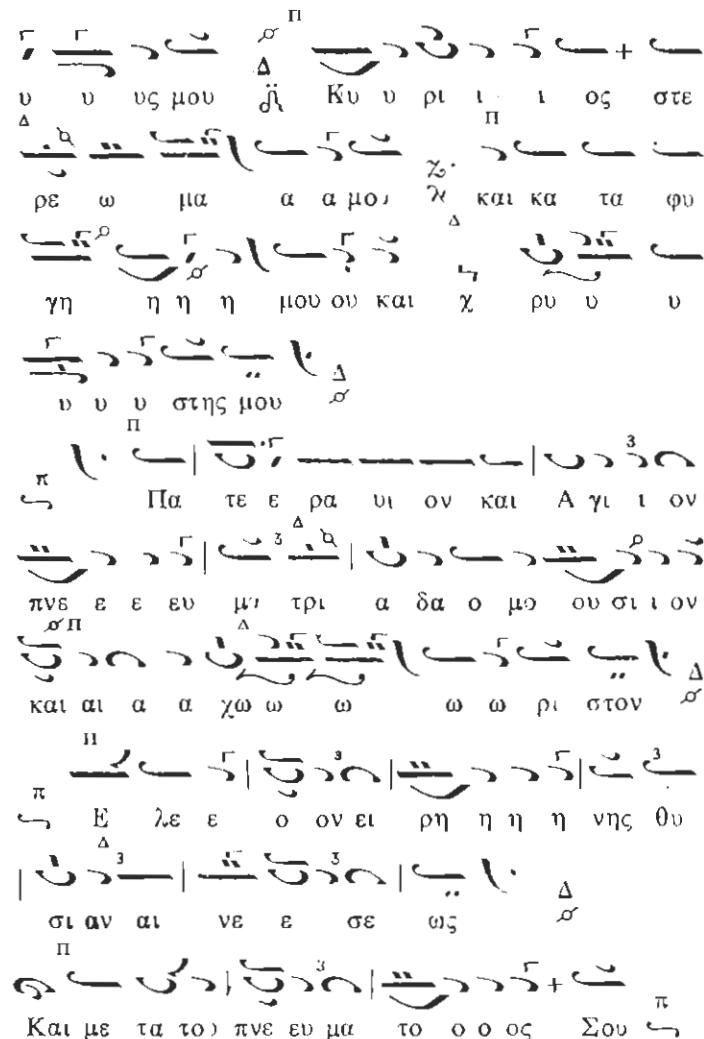
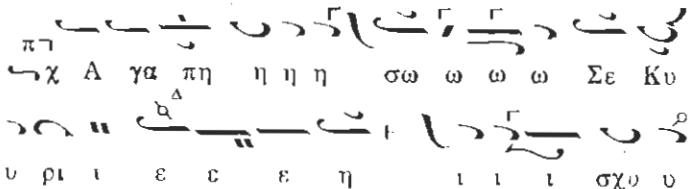
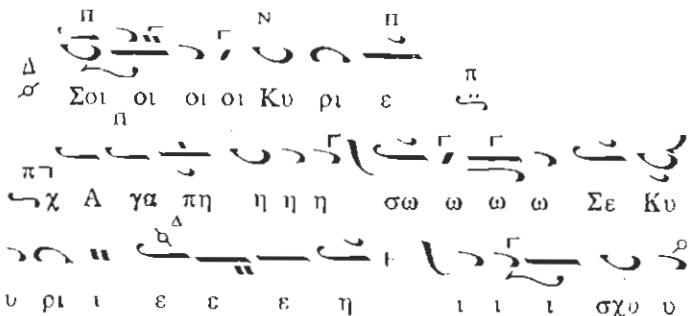

Είς τὸ «Πληρώσωμεν..» «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς
Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.

Είς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν..»

Καὶ αὗθις τὰ (1), (2), (3).

κ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ε ον
χ η α ξι ε ον και αι δι ε ε ε

ι και ον

Α γι ος Α γι ος Λ γι ος Κυ
ρι ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα
νος και η γη η της δο ο ξη η ης Σου
ω σαν να εν τοι οις υ ψι ι στοις ευ λο
γη με νος ο ερ χο με ε ε νος δη εν ο νο
μα τι Κυ ρι ε ε ου ου ε ω σαν να
χ ο εν τοι οι οις υ υ ψι ε ε

ι ι στοις

Α μην π Α μη ην

Σε ε θ μνου ευ ου ου μεν Σε ε θυ λο
γου ου ου ου μεν Σοι ευ χα ρι
στου ου μεν Κυ ρι ε ε και δε ο ο ο με

θα α α Σου ου π ο θε ο ο ος η

μεν π

ξι ον ε στι ιν ως α α π
λη η η θως μα κα ρι ζειν Σε τη ην θε ο
ο ο το ο ο ο ο κον π ην α ει

ει μα κτιρι 1 στο ον κοι πα να μω ω μη
η η τον και μη τε ρα του Θε οι ου ου
ου οι η μην σ την τι 1 μι 1 ω τε
ε ε ε ραν των χε ε ρου ου ου βι μ σ
και εν δο ο ξι τε ε ε ε ε ραν α
συγ κρι 1 τω φις τω ων Σε ε ε ε ε ρα
φιμ σ την α δι 1 1 α φθο ο ο ρω
ως Θε ον Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κου ου
οι ου ου ου σα α αν την ον τως Θε ε ο
το ο ο ο κον Σε με ε γα α λυ υ υ

۱۵۰ میں پاکستانیوں کے لئے ایک بڑا پیارا نام۔

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ Γα

- (1) Κυ ρι ε ε λε η σον ζ
 (2) Κυ ρ. ε ε λε η σον ζ
 (3) Κυ ρι ε ε λε ε η σον ζ
 Σοι Κυ υ ρι ε ζ

- (1) Kv r̥i ε ε λε ε ε ε η σον Ձ

(2) Kv r̥i - e ε λε ε η σον ՞

Տ ո օ օ կ ս ր է ՞

Տ ո օ օ կ ս ր է ՞

Η | Φύραντε πέπλον
 η χ Των ο ο ο ο ο λων ν πο ο δε ε
 ξο ο με ε νοι οι π ται αις α αγ γε ε
 λι ι καις α ο ρα α α α τως δο ρυ φο
 ρου ου ου ου με ε νον τα α ξε σι ιν η Αλ
 λη λου ου ου ι ι ι α α α χ α α
 α η

Πα ρα σχου Κυ ρι ε η
 Πα ρα α σχουν Κυ ν ρι ε η
 Σοι Κυ ν ρι ε η

«Αγαπήσω Σε» (τὸ χλασσικὸν)

(Γ) Α γα πη σι ω Σε Κυ ν υ υ βι
 ε η η η η Ι σχυ ν υ μου ου η Κυ
 βι ι ος στε ρε ω ω μα α α α μου
 και κα τα φυ γη η η η η μου ου και
 α ρυ υ υ υ υ στη η η ε μου ου η
 Μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α χω
 ω ρι στον η
 Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε

ε^(r) σε^(r) ως^(r) η
 και με τα του πνε ευ μα το ο ο ο ος
 Σου π^(r)
 Ε^(r) χο μεν προς εων Κυ υ^(r) ρι ον Δ^(r)
 Δ^(r) ς χ Α α ξι ι ο ον και αι αι αι δι ι
 και αι ο ο ο ο ο ον η^(r)
 η^(r) χ Α γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ υ
 ρι ι ος Σα βα ωθ Δ^(r) πλη η ρης ο ου
 ρα νο ος και αι η γη της δοξης Σου η^(r) ω
 σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη με

νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι ι Κυ
 ρι ι ι ι ι ου η^(r) ω σιν να α α ο
 εν τοι οις υ ψι ι στοις η^(r)
 η^(r) Α μην η^(r) Α μη η ην η^(r)
 Σε ε υ υ μνου ου ου μεν Σε ε ευ
 λο γου ου ου μεν η^(r) Σει εν χα ρι στοι ου μεν
 Κυ υ^(r) ρι ι ε ε η^(r) και δε ο με θα Σου ζ
 ο θε ο ο ο ο ο ος η η η μωω^(r)
 η^(r) Α ξι ι ον ε στιν ω ως α α α λη η
 θως μα και ρι ζειν Σε ε τη ην θε ε ε ε ο

(Γ) το ο ο κο ον γγ την α ει μα κα ρι
ι στον και πα να μω μη η η τον και μη τε
ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ων γγ π
την τι μι ι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω
ων χε ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε
ε ε ε ραν δι α συγ κρι ι ι ι τω φως των
Σε ε ρα φι ψι γγ την α δι α φθο ο
ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε
κου οι ου σα αν γγ την ον τω ω; θε
ο το ο ο ο κου Σε ε ε ε με

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΗΧΩΝ ΒΑΡΥΝ ΠΕΝΤΑΦΩΝΟΝ

«Κύριε Ἐλέησον» Μεγάλης Συναπτῆς.

11

- (1) Ζ Κυ ρι ε ε λε η σου Δ

(2) Κυ υ ρι ε ε λε η σου Δ

(3) Κυ ρι ε ε λ η σου Ζ

 Σ ι ο οι Κυ ρι ε Ζ

Μικρᾶς Συναπτῆς τὰ (1) καὶ (3).

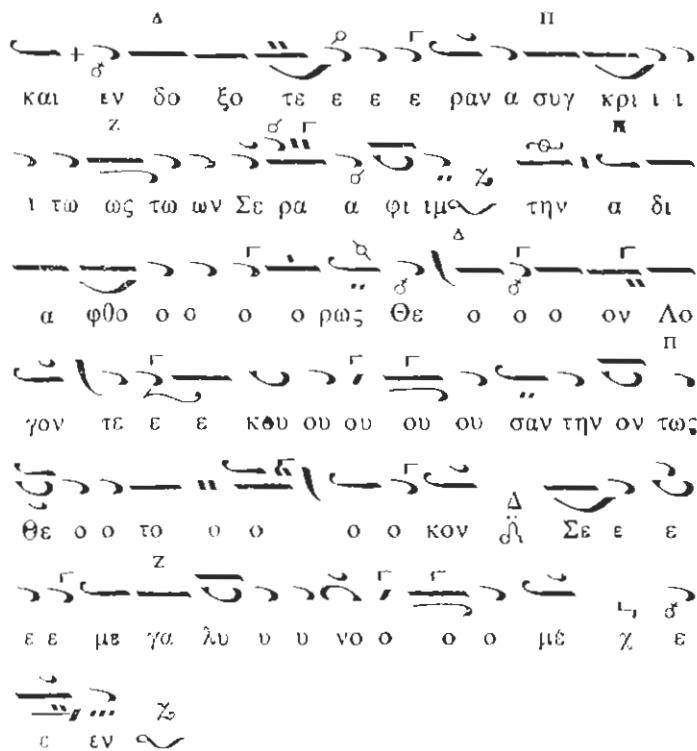
z Sot ot o. o1 Ku v pi e z

Σοι οι οι οι Κυ υ ρι ε π
πα τε ρα υι ον και Α γι ον
Ηνε εν μα Τρι α δα ο μο ον σι ι ον
και α χω ω ρι ι στον π
Ε λε ον ει ρη η νης θο σι αν αι νε ε
σε ε ως π
Και με τα α του πνευ μα το ος Σου Δ
Ε χο μεν προ τον Κι ρι ον Δ
Α αξι ι ο ο ον και δι ι ι ι και αι
και δι ι και αι ο ον π

ρ
 χ Α γι ος _Δ Α γι ος _π Α γι ος Κυ ρι ι ος
 Σα βα _ω _{δή} πλη ρης ο ου ρα νος και αι η
 γη της δο ξη ης Σου _π ω σαν να _Δ α α εν
 τοις _υ _π ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ
 χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου _{δή} ω
 σαν να ο εν τοις _υ ψι _{τι} στοι οις _ω
 * και ούτω :

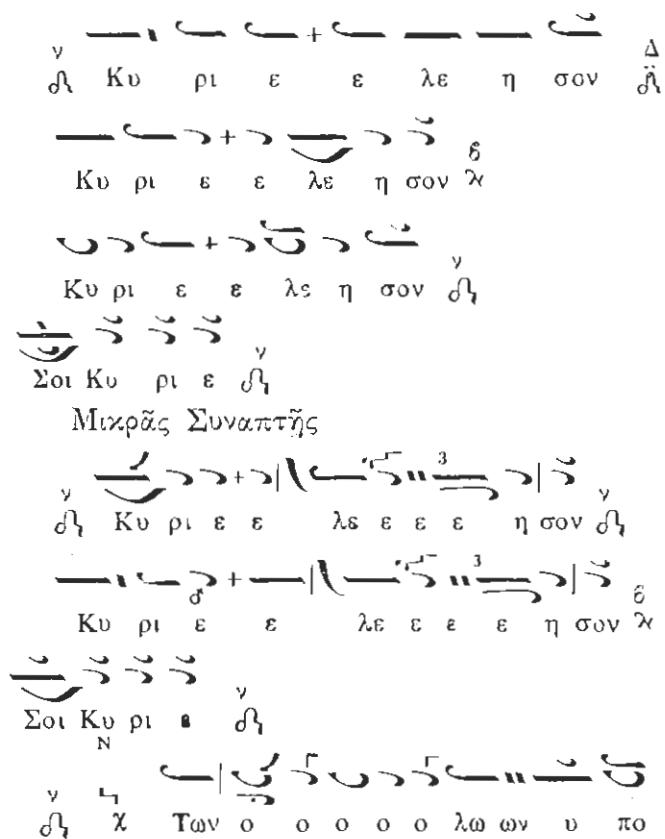
ω σαν να ο εν τοις _υ ψι _{τι} στοις _ω
_π A μην _{δή} _π ω σαν να μη η η ην _π
 Σε ε _υ μνου ου ου ου ου μεν _{δή} Σε
 ε _υ λο γου ου ου ου μεν _π Σοι εν χα ρι

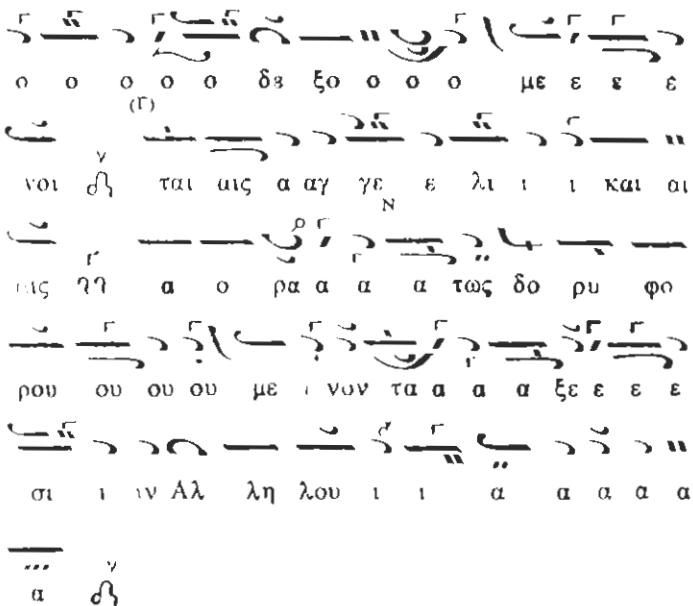
στου ου ου μεν Κυ υ ρι ι _ε και δε ο ο ο
 ο με θα α α Σου ου _τ ο Θε ο ο ος η
 η μη ων _π
 A ξι ον ε στι _{τι} ως α α α
 λη η θως _{δή} μα κα ρι _{τι} ζει ει ειν _π
 Σε την θη ο το ο ο ο κο ον _ω την α
 α ει μα κα α ρι _ι στον και πα να μω
 ω ω μη η τον _{δή} και Μη τε ε ρα α του ου
 θε ε ου ου η η μω ων _{την} τι μι
 φ τε ε ε ραν τω ων χε ε ε ρου ου βιμδ

ΗΧΟΣ π δ' Ἰ ΝΗ

«Κύριε Ἐλέησον» Μεγάλης Συναπτῆς

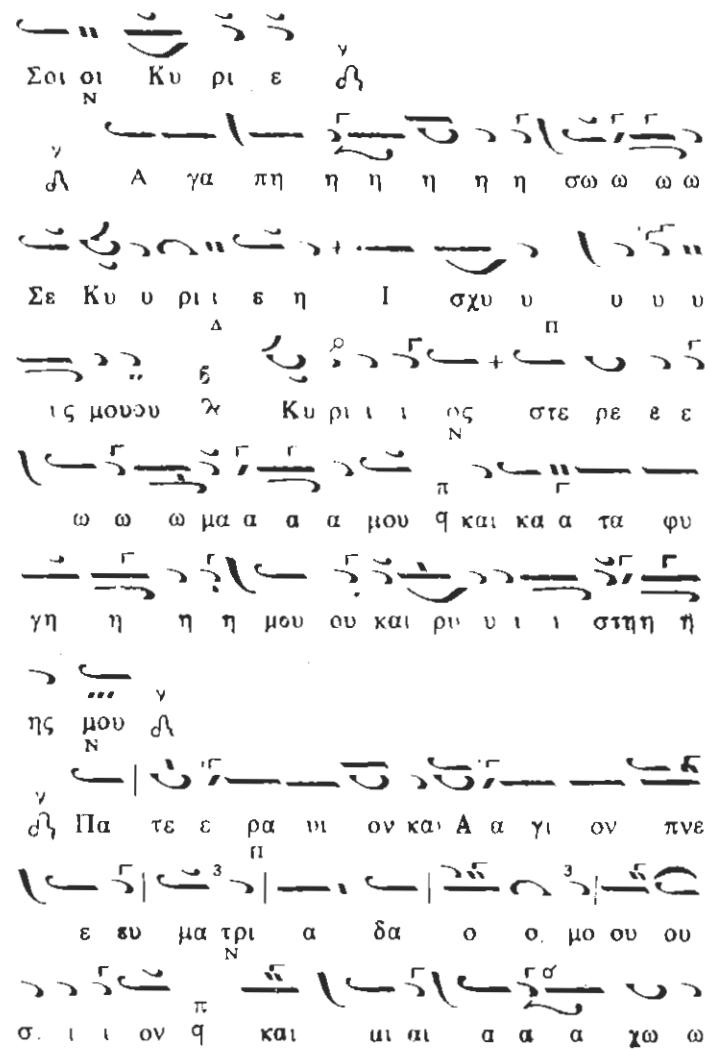

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς
Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»

- (1)
δι Πα ρα σχου Κυ ρι ε δι
- (2)
Πα ρα σχου Κυ ρι ε δι
- (3)
Πα ρα σχου Κυ ρι ε δι

και δι ο μεθα α α α Σου ου ου
ου ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ος η
η η η μων δι
Α ξι ι ον ε στε ιν ωως α λη η
(Ω)
θως δι μα κα ρι ζει ειν Σε ε τη η η
η η ην θε ε ο ο ο ι ο ο ο ο
κον δι την α α ει μα κα ρι ει τι τιστον
και πα να α μω ω ω ω ω μη η η η
το ον κα Μη τε ε ρα α το ου ου ου ου θε
ιο ου ου ου ου η η η η μων δι την τι ε

μι ω τε ε ραν τω ων χε ρου ου βιμ
(Γ) κατ εν δο ξι τζ ε ε ε ε ε ρα αν
κα συγ κρι ι ι της τω ω ω ω ων
ε ε ρα α α φι μι την α δι ι ι
ι ι α α φθι ο ο ο ο ο ο ρως θ
αγ Δο ο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου
σαν την ο ο ον τως Θδ ο το ο ο ο
κο ον Σε ε ε μις γα λι ν νε ο ο μις
ε ε εν δι

Ο ΑΡΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ
ΑΝΑΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

Μὲ τὴν λῆξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ "Ορθρου, μετὰ τὸ Σύμφρενον σωτηρία", δὲ διάκονος ιστάμενος πρὸ τῆς Ὡραῖας Ηὐλής, ἐκφωνεῖ τὸ «Εὐλόγησον Δέσποτα» ἀπὸ τὴν φωνητικὴν ὀάσιν, τὴν ὅποιαν θὰ ὑπηχίσῃ δὲ Πρωτοφάλτης, δὲ δόποιος εἰναι, ἀπὸ μουσικῆς ἀπόβιφεως, δὲ πρωταγωνιστὴς τῆς ὅλης τελετουργίας (αὐτὸς ἐπρέσβευε δὲ ἀεὶ μουσικώτατος Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Ἀγαθάγγελος, γνώμη τὴν ὅποια ἐπιθεσιανή είναι ἀναμφισβητήτως καὶ η καθημερινή πρᾶξις).

Αἱ Ἐκφωνήσεις τῶν Διαικόνων καὶ Τερέων πρέπει νὰ γίνουνται εἰς ἔμμελη ἀχρονον ἀπαγγελίαν, ὅχι ψαλτικί, νὰ ἐνέχουν ἐλαφρῶς τὸ χρώμα καὶ νὰ θυμίζουν τὸν πλάγιον τοῦ τετάρτου ἥχου, δὲ ὅποιος είναι καὶ δὲ φυσικώτερος ἥχος, σύτως :

ν. γ. Εν ει ρη νη του Κυ ρι ου δε η
γ. χ.

θω μεν γ.

ἡ σῦτως :

Δ. γ. Εν ει ρη νη του Κυ ρι ου δε η
Δ. χ.

θ.. μεν Δ.

Ἐξαιρετικῶς δὲ ἔμπειρος τῆς μουσικῆς Λειτουργὸς δύναται νὰ ἐκφωνῇ κατὰ τρόπον θυμίζοντα ἐλαφρῶς καὶ ἐνέχοντα τὸ χρώμα τοῦ ἐκάστοτε ἥχου τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ πάγιοτε κατὰ ἀχρονον ἔμμελη ἀπαγγελίαν, οὐδέποτε φαλτὰ καὶ ἔντος πολὺ περιωρισμένων φωνητικῶν δρίων.

Ἐὰν δὲ Ιερέας, δὲν ἔχει μουσικὴν κατάρτισιν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύγαται νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Πρωτοψάλτην, τότε κύτος θὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τοῦ Ιερέα, δὲ δόποιος ὅμως πρέπει νὰ μέγει σταθερὸς εἰς τὴν δάσιν ἀπὸ τὴν ὅποιαν θὰ ἀρχίσῃ ἐκφωνῶν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΑΣ ΒΑΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΕΚΦΩΝΗΣΕΩΝ ΕΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩ ΜΕ ΑΥΤΑΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ
ΗΧΟΥΣ

Ἡχος α'		ΠΑ	— ΠΛ-ΔΙ-ΚΕ-ΠΑ
Ἡχος β'		ΠΑ	— ΠΑ-ΔΙ-ΚΕ-ΠΑ
Ἡχος β'		ΔΙ	— ΔΙ-ΝΗ
Ἡχος γ'		ΓΑ	— ΓΑ-ΚΕ-ΝΗ
Ἡχος δ'		ΒΟΥ	— ΒΟΥ-ΔΙ-ΝΗ
Ἡχος δ'		ΔΙ-ΑΓΙΑ	— ΔΙ-ΝΗ
Ἡχος Δ α'		ΠΑ	— ΠΛ-ΔΙ-ΚΕ-ΠΑ

•Ηχος λ β' ζ σ ιεραγω—ΠΑ-ΔΙ-ΚΕ-ΠΑ
 •Ηχο; λ β' ς BOY —ΔΙ-NH
 •Ηχος Βαρύς — ΓΑ — ΓΑ-ΔΙ-NH
 ~
 •Ηχος Βαρύς; λ —ΠΑ-ΔΙ-ZΩ
 •Ηχο; λ θ NH — BOY-ΔΙ-NH

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ...ΤΗΝ
ΓΑΡ ΣΗΝ ΜΗΤΡΑΝ»

Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου
Τὸ κλασσικὸν συντετμημένον

Θεοδοσίου Γεωργιάδου

•Ηχος λ φ ΠΑ

π η χ Ε πι Σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με
 π α σα η κτι σις Αγ γε λων το
 συ στη μα και αν θρω πων το γε νός η γι
 α σμε νε να ε και πα ρα δει σε λο γι κε
 παρ θε νι κον κιν χη μαφ εξ ης Θε ος ε σαρ
 κω θη και παι δι ο ον γε γο νεν ο προ

αι ω νννν υ παρ χων Θε χ ος η μων ♪
 τη ην γαρ Ση η ην μη η η η η τραν θρο
 o o o νο ο ο νν ♪ ε ε ποι οι οιοι η
 η η η η σε ε ε ε ε ♪ και αι τη
 ην Ση η η ην γα α οτε ε ε ε ρα α
 α πλα α α α α α α α α α α
 πλα α τυ τε ε ε ε πλα το τε ε ε
 ε ε ε ε ε ρα αν ς ου ρα νω ωω
 ω ω ω ω ων α πει ειρ γα α α ♪ α α
 πει ει ειρ γα α α α σα α πειρ γα α σα α
 το φ ς ε ε πι Σοι χαι αι αι αι αι

ai ai ai ai ai ai ai ai ai rei ei Κε
 χα ρι i i i τω ω χα α ρι τω ω με
 s e e νη ♪ πα α σα η κτι i
 i i σις δο ξα Σοι ει οι οι ς οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι ♪
 «Αξιόν ἐστιν» Ηχος ♪ ΠΑ π επτάφωνος
 ♪ A ξι ο ον ε στιν ως α λη θω ω ω μς ♪
 μα κα ρι i ζει ει ειν Σε την Θε ε ε
 ε 0 0 0 0 το ο ο ο κον ♪ την α ει μα
 κα α α ρι i στο ο ον και πα α να α α
 α μω ω μη η η τον κα: μη τε ε ε ρα α ατου

Θε ου ου ου ου οι ου οη γη η η μων πι την
τι μι ω τε ε ε ραν των χε ε ε ε ρου
ου ου βι ι ιψι πι και εν δο ξο τε ε ε ε
ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
των Σε ε ε ε ε ε ρα α α φιμ πι την
α α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο α ο ρως θε
ο ο ον Λο ο ο γο ον τε ε ε ε κου ου ον ου
σαν θην ο ο ο ον τω φ φ α α ως Θε ο
τα ο ο ο ο κο ο ον πι Σε ε ε ε με ε ε
ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο ο Σε
ε με ε γα λυ υ υ νο ο ο με ε ε

Τό παρόν «*„Αξιών ἐστιν“* διδάσκαλός μου Θεοδόσιος Γεωργιάδης τὸ ἐμελοποίησε μέσα σὲ καταφύγιο κατὰ τὸν πόλεμο, κατόπιν συγχειρμοῦ καὶ μοῦ τὸ ἔστειλε στὴν Κωνσταντινούπολη.

Αξιόν ἐστιν» Ήγος β' ἦ
Δε τοι είτε ον εστι τινων ωντας α
λην θων ωντας μακάριον
ριτιζει ει ει ειν Σε εετήν
Θεοεοοοτοοοοοκοοοο
οντην αααει μακααααρι
τιστοοοντεκαιπαανααμωω
ωωμηηητοοοοοντεκαιαιμη

τε ε ε ε ε ε ρα α α τ του ου
ου ου Θε ε ου ου ου η η η μω φω ων τ
την τι ι ι ι μι ω τε ε ε ρα αν τωνχε ε
ρου ου βι ι ι ι μι τ και εν δο ξο
ο τε ε ε ε ε ε ρα α α α αν
α α συγ κρι ι ι ι ι ι τω φω ως τ
τω φ ω φ ων Σε ε ε ρα α α φι ι ι
μι τ την α α α δι α α φθο ο ο ο ο
ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο γο ο ο ον τε
ε ε κου ου ου ου ου ου ου σα α
εν τη ήν ον τως Θε ο το ο ο ο ο

Ταῦτα δέ τοι πάντα ταῦτα πάντα
 ε ε ρα α α του ου ου ου θε ου ου ου ου
 η η η η μων π τη ην τι τι μι τι τι ω
 τε ε ε ε ε ραν τω ων χε ε ρου ου ου
 βιμ π και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε
 ραν γη α συγ κρι τι τω ω ως τω ω ω
 ων Σε ε ρα α α φιμ ζ την α δι α
 φθο ο ο ο ο ο ρως θε ο ο ον Λο γον
 τε ε κου ου ου ου σαν την ο ο ον τωως
 θε ο ο ο το ο ο ο ο κο ο ον γη
 Σε ε ε ε ε με ε γα α λω ν υ υ υ νο

Σε με γα α α λω ν υ υ υ νο ο ο ο
 με ε χ ε εν ρ
 «Ο "Αγγελος 'Εβρα»
 Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, ἀντὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν».
 Ἦχος α' π 'Αλεξάνδρου Κεχαγιοπούλου.
 Ο α αγ γε ε λο ος ε ε βο ο ο ο
 ο α α α τη Κε ε ε ε χα α α ρι τω
 ω με ε ε ε ε νη ι π Α γνη η πα αρ
 θε ε ε νε ε χαι αι αι αι βε ε ε π
 και πα α α αη α λιν ε ρω χαι αι αι αιαι
 αι βε ε π ο Σο ος υι υι ο ος α α νε

ε ε ε ε στη η η π τρι η η η η με
 ε β ρος ε εκ τα α α α φουου Φω
 τι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου ου ου η να
 α α I ε ρου σα α λημ η η γαρ δο ο
 ξα Κυ ρι ι ι ι ι ου ε π
 Σε ε α α α νε ε τει ει ει λε π χο
 ο ο ο ρε ευ ε ε ε νυν π και α γα
 α α α αλ λου οι ου ου Σι ι ω ω ων π
 Συ υ υ υ δε Συ δε ε ε α α A
 γη Α γη η η η τε ε ε ε ερ που ου

οι ου ου θε ο το ο ο ο π ο κε 8
 ε π εν τη Ε γε ε ε ερ σει του ου
 π ο του το ο ο κου Σου ου ου ου π
 «Μὴ τῆς Φθορᾶς διαπείρα»
 Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἔστιν.
 Ἦχος βαρὺς Ζω Ἄλ. Κεχαγιοπούλου,
 Μη η η η η μη τη ης φθο ο ρα α α
 ας μη δι α πει ει ει ρι α α
 κυ ο ο ο φο ο ρη η η η η σα α α
 σα κατ παν τε χνη η μο ο νι
 λο ο ο ο γω ω μη σα α α α αρ κα

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΑ—ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΑ

Τῇ 25 Μαρτίου—Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τοῦ Εὐαγ-
γελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Hχος π β' δη Βου

Δ Κυ ρι ε ε ε κε ε ε κρα
ξα προ ο ος Σε ε ε ει σα α α α
α κου ου σο ο ον μου ει σα α α α κου
σο ο ον μου ου ον Κυ υ ρι ε ε ε
Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα προ ο ος
Σε ε ε ει σα α α α κου ου σο ο
μου προ σχες τη φω νη η η της δε ε η
η η η η σε ε ω ω ως μου εν τω

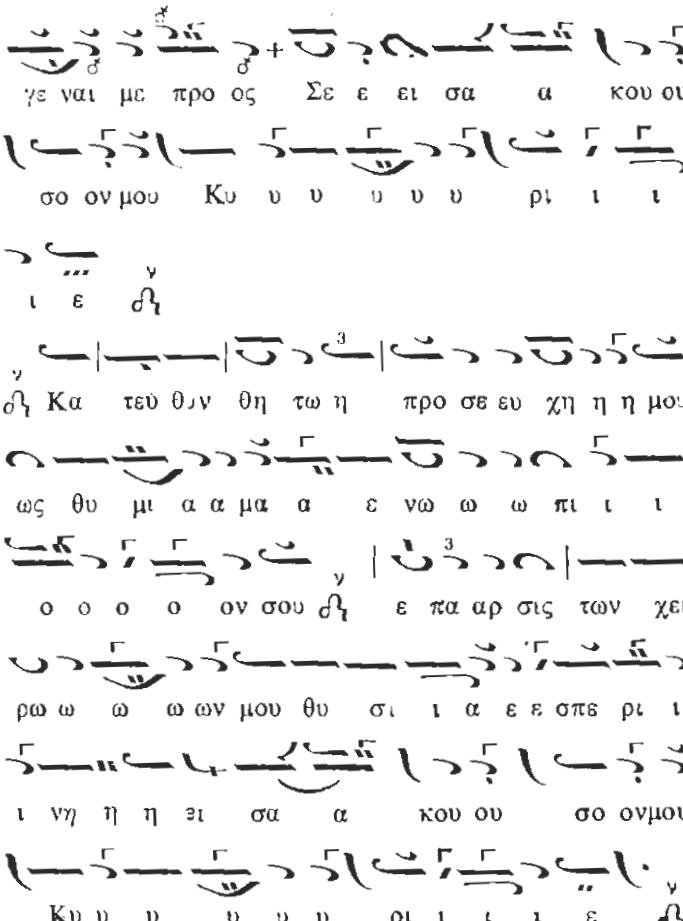
κε κρα γε ναι με προ ο ος Σε ε ε ει
 σα α α κου σο ο ον μου ου Κυ υ ρι τ
 ε ε τ 6

Κα τεν θυν θη τω ω η προ ο ο σεν
 χη η η η η μου ου τως θυ μι α
 μα ε νω ω ω πι ο ο ον Σου ε ε
 πα αρ σι ις των χει ει ρω ω ων μου θυ σι α
 ε ε σπε ρι τ νη ει σα α α α κου
 σο ο ον μου ου Κυ η ρι τ ε τ 6

Τῇ 26 Ἰουλίου εἰς τὸν Ἐσπερινὸν
 τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς

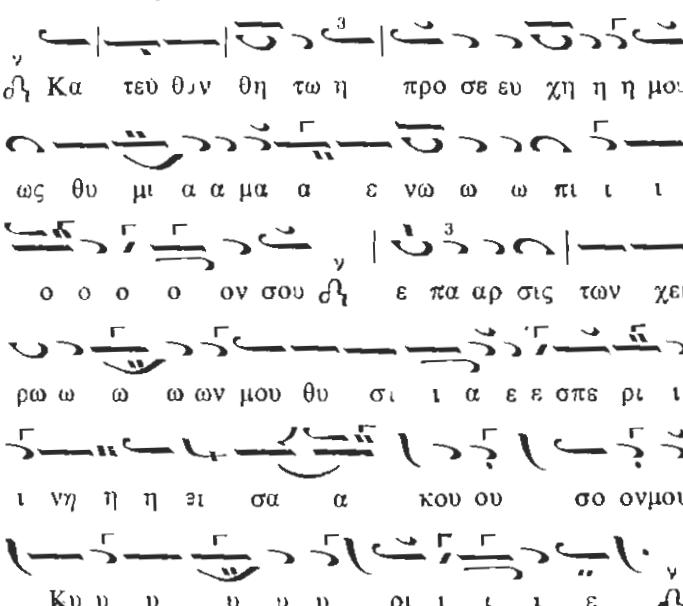
· Ήγιος λαβή NH

λι Κυ υ υ ρι τ τ ε ε κε
 ε κρα αξα προ ο ος Σε ε ε ει σα κου ου σο
 ο ον μου ει σα α κου ουσαν μου Κυ υ υ
 υ υ υ ρι τ τ ε λι Κυ ρι ε
 ε κε κρα ξα προ ος Σε ε ε ει σα α α
 α κου ου σο ο ον μου λι προ ο σχε ε ες τη
 φω νη η η η η τη ης δι η η η σε
 ε ε ω ω ω ως μου λι εν τω κε κρα

 γε ναι με προ ος Σε ε ει σα α κου ου
 σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι

 ι ε δή

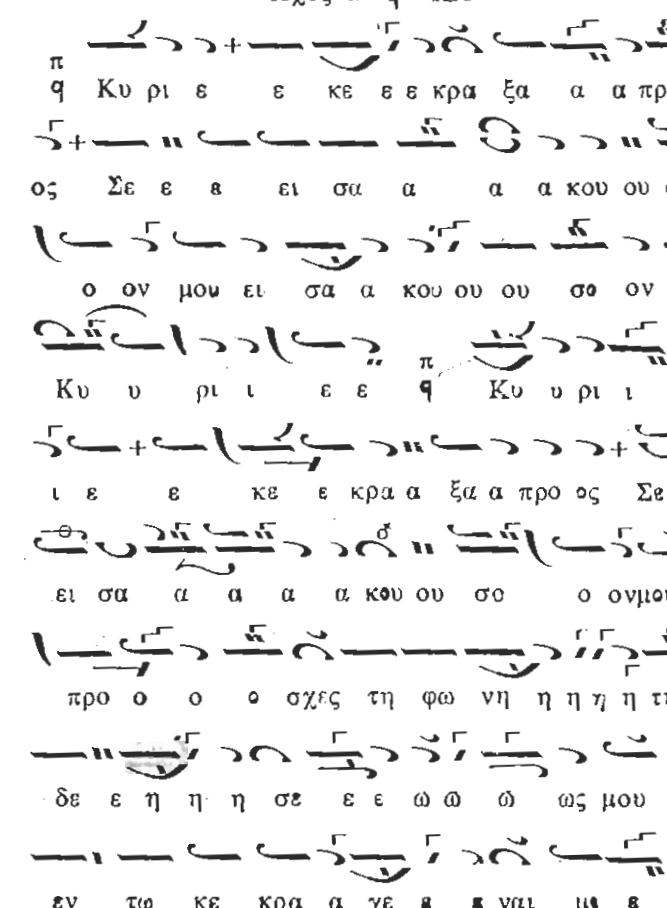
 δή Κα τεύ θην θη τω η προ σε ευ χη η η μου
 ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι ι ι

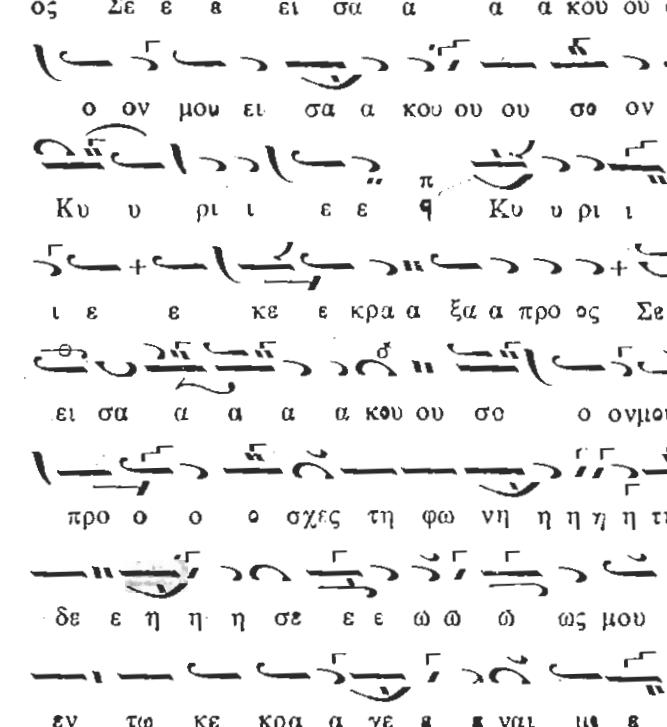
 0 0 0 0 ον σου δή ε πα αρ σις των χει
 ρω ω ω ω μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι

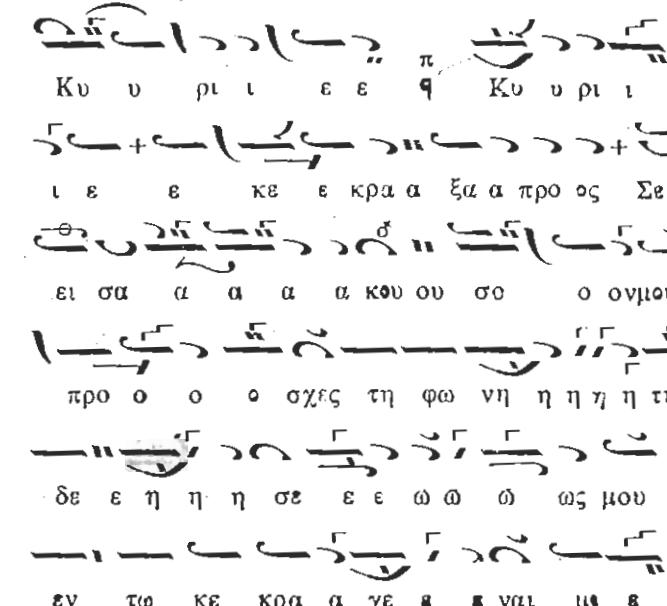
 ι νη η η ει σα α κου ου σο ον μου

 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε δή

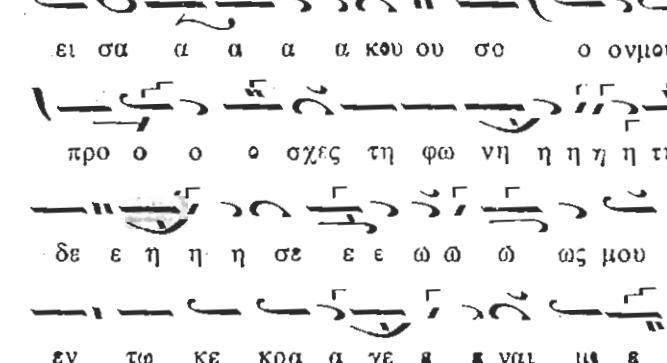
Τῇ 15 Αύγουστου κατὰ τὸν Ἐσπερινὸν
 τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

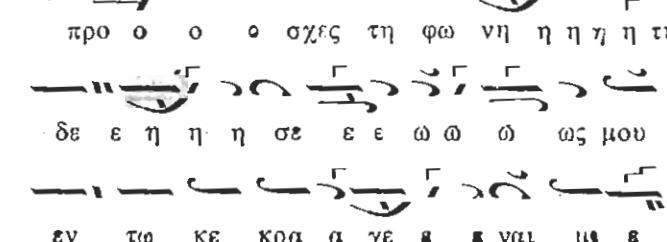
 Ἡχος α' ♪ πΑ

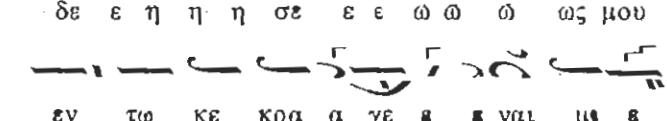
 π ♪ Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα α α πρ
 ος Σε ε ε ει σα α α α κου ου σο

 ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μ

 Κυ υ ρι ι ε ε ♪ Κυ υ ρι ι

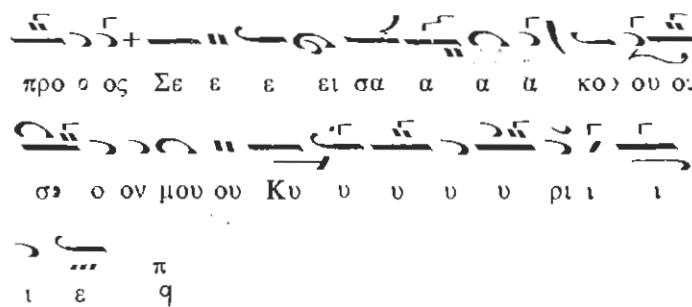

 ι ε ε κε ε κρα α ξα α προ ος Σε

 ει σα α α α α κου ου σο ο ον μιου

 προ ο ο ο σχες τη φω νη η η η η τη

 δε ε η η η σε ε ε ω ω ο ως μου

 εν τω κε κρα α γε ε ε ναι με ε

κα τεν θυν θη η τω η προ ο ο ο ο ο σεν
χη η μου ως θυ μι ι α α α μα α ε ε
νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον Σου π ε

ε πα αρ σι ι ι ι ι ισ των χει ει ει
ρω ω ω ω μου θυ σι ι ι α α ε ε σπε
ε ε ρι ι ι νη η η ει σα α α α
κου ω ου σο ο ον μου ου Κυ υ υ υ

ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΟΝ

Τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ

Ἄλιος Α Δ ΝΗ

πρι ι ι ι ε πα σα πνο ο γι αι νε σα α α τω τον
κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον πι αι νει
τε τον κυ ρι ον εκ τω φ ω ων ου ου
ρα α νω ω ων αι νει ει τε Α αυ το ον εν
τοι οι οις υ υ υ ψι ι ι ι ι στοις πι
σοι πρεπει υ υμνος τω φ ω θε ε ε

Αι νει τε Α αυ τον πλντε ες οι Α α
αγ γε ε ε λοι Α αυ του οι Αι νει ει
αι τε Α αυ τον πα σαι αι δυ να α α
α μει εις Α αυ του ου Σοι πρε πει υ υ μνος τωφω
ω φ θε ε ε ε ω οι

«ΠΑΣΑΙΠΝΟΑΡΙΟΝ» Τη Κυριακή τοῦ Θωμᾶ
Τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ηχος α' ♩ ΠΑ

π Πα α σα α πνο ο η αι να σα α
α α α τω φτον Κυ υ ρι ι ο ον ♩
αι νει ει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω

ω φ ον ου ου ρα π α α νων οι
αι νει ει τε ε α αυ τον εν τοι οι οι οι
οις υ ψι ι στοις Σοι πρε πει ει υ υ υ μνο
ος τω π ω ω ω ω θε ε ε ε ω ♩
Αι νει ει τε ε ε Α αυ τον πλντες οι
α α αγ γε ε ε λοι οι οι Α α αυ του ♩
αι νει ει ει ει τε ε Α αυ τον πα
α σαι αι δυ να α α α μει ει εις Α
α ου του Σοι πρε πει ει υ υ υ μνο ος τω
ω φ ω ω ω θε ε ε ε ω ♩

ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΟΝ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τι φλωθ

·Ηχος ἡ ḥ KE

Πα σα πνο ο η αι νε σα α α α τω
 ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ον ḥ αι νει οι
 ει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου
 ου ου ρα α νων ?? αι νει ει ει τε Αυ τονεν
 τοι οις υ ψι ι ι ι στοις?? Σοι πρε
 πει ει υ υ μνος τω ω ω ω ω ω θε ε ο
 ε ω ω ω ḥ
 αι νει ει ε τε Α αυ τον πα αν τες οι Αγ
 γε ε λοι Α αυ του ḥ αι νει ει τε Α αυ

πα αν τε Α αι δυ να α α μει ει εις A

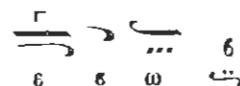
α αυ τον ?? Σοι πρε ε πει ειν υ μνος τω ω

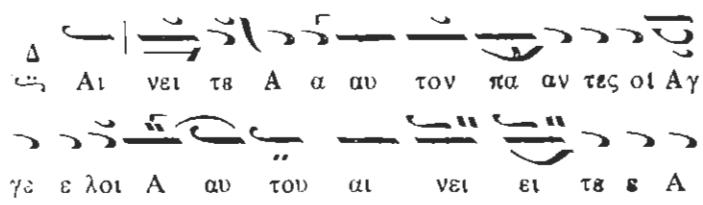
ω Θε ε ε ω ω ω ḥ

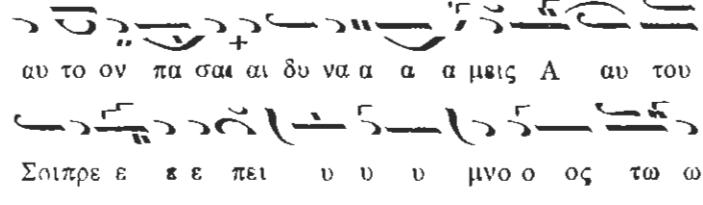
ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΟΝ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγιων Πατέρων
 (Πεντηκοσταρίου)

·Ηχος ἡ Βου

Δ πα αν τε Α αι δυ να α α μει ει εις A
 αι νει τε ε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω ω
 ω ω ων ρα α νων αι αι νει ει ει τε Αυ
 τον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε
 ε ε ε πει υ υ υ μνο ο ος τω ω ω θε

 ε ε ω ο̄

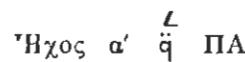
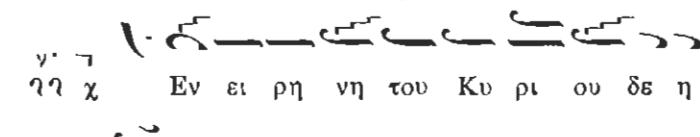
 Ai nei τε A a au τον πα αν τες οι A γ
 γε ε λοι A au τον ai nei ei τε s A

 au το ον πα σαι ai δυ να a a a μεις A au τον

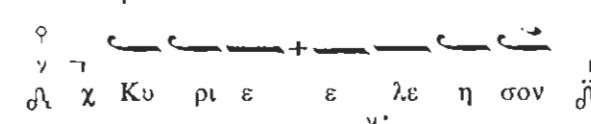

 Σαιπρε ε ε πει υ υ υ μνο ο ος τω ω

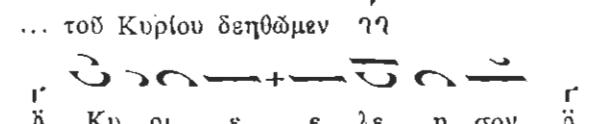

 ω Θε ε ω

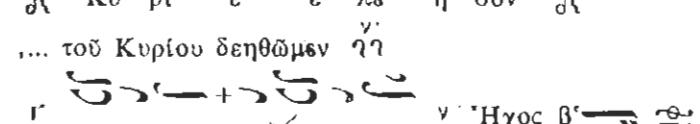
‘Ο κατ’ ἐπιταφωνίαν ἀρμονικὸς συνδυασμὸς μεταξὺ Ἐκφωνητοῦ καὶ Ἰεροφάλτου.

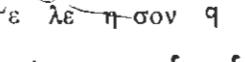
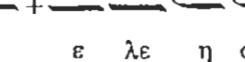
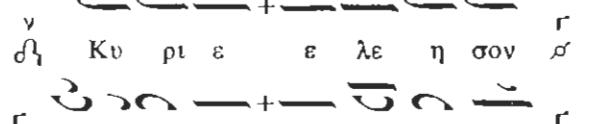
Ἡχος α' ΠΑ

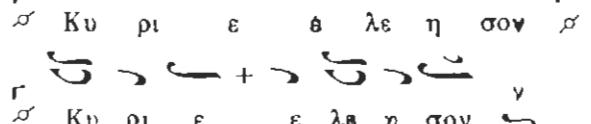
 γγ χ Ev ei ρη νη τον Ku ρι ου δε η

 θω μεν γγ

 δι χ Ku ρι ε ε λε η σον δι
 ... τον Κυρίου δεηθῶμεν γγ

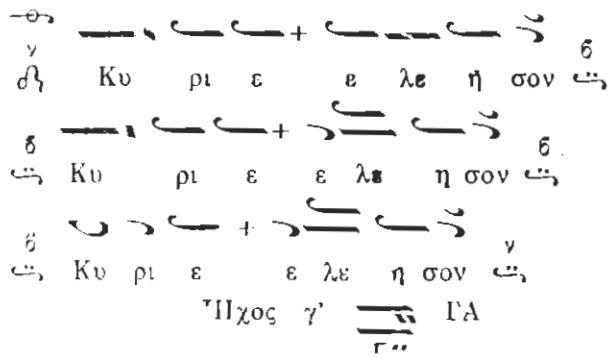
 δι Ku ρι ε ε λε η σον δι
 ... τον Κυρίου δεηθῶμεν γγ

 δι Ku ρι ε ε λε η σον δι Ηχος β' ΠΑ

 δι Ku ρι ε ε λε η σον δι

 δι Ku ρι ε ε λε η σον δι

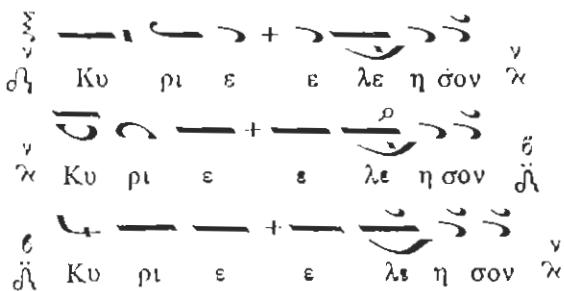
Ὕχος β' ἀλι

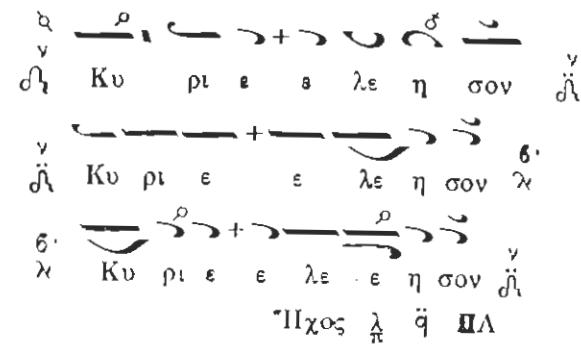
Ὕχος γ' ΓΑ

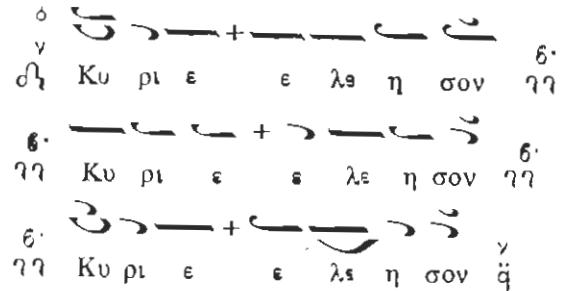
Ὕχος ἀλι δ (λέγετος)

Ὕχος δ' ἀλι ΛΓΙΑ

Ὕχος λι φΛ

Ὕχος λι β' ἀλι Δι Λεγαγω

γ H χ o ζ $\frac{\lambda}{\pi}$ \leftarrow Bo ν $\frac{-\circ}{\pi}$

፭ Ku ri e e λε η σον
 ፮ Ku ri e e λε η σον
 ፯ Ku ri e e λε η σον
 ፱ Ku ri e e λε η σον

^τΗχος βαρύ; ΓΑ

♀ **Κυριε ελέη σον γι**
 οή **Κυριε ελέη σον γι**
 γ **Κυριε ελέη σον γι**
 ♀ **Κυριε ελέη σον γι**
 π **Κυριε ελέη σον γι**
 π **Κυριε ελέη σον γι**
 μ **Κυριε ελέη σον γι**

^τΗχος Βαρύς πεντάφωνος

Ἡχος λέγεται οὐδὲν

γ Δ
 δι Ku ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ δι Ku ρι ε ε λε η σον δι
 δι Ku ρι ε ε λε η σον δι

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

‘Ο μέγας Θεωρητικός τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ εἰς τῶν τριῶν ἐπινοητῶν αὐτῆς Χρύσανθος, εἰς τὸ «Μέγα Θεωρητικόν» δὲν ἀποκλείει δπως αἱ νέαι μουσικὴ συνθέσεις γίνονται «κατὰ τὰ ἀρέσκοντα τοῦ αἰῶνος» συνιστᾶ δμως νὰ συνθέτωνται χωρίως ἀπὸ «θέσεις ἐκκλησιαστικὰς καὶ πατροπαραδότους».

Τὰ «Ἐπὶ Σοὶ χάρει Κεχαριτωμένη...Τὴν γάρ Σὴν Μήτραν...», τὰ τρία «Ἄξιόν ἔστιν» εἰς ἥχον α', β' καὶ ὄκταρχον τοῦ διδασκάλου μου Θεοδοσίου Γεωργιάδηκαθὼς καὶ τὰ «Ο Ἀγγελος ἐβόα» καὶ «Μὴ τῆς φθορᾶς διαπειρά», μελοποιηθέντα ὑπ' ἐμοῦ ἀκολουθοῦν νέαν συγχρονισμένην γραμμήν (πρὸ 40-50 ἑτῶν), ἐνῶ τὰ «Κύριε ἐλέησον» «Παράσχου Κύριε», «Σοὶ Κύριε», τὰ Λειτουργικὰ τὰ «Ἄξιόν ἔστιν» τὰ Πασαπνοάρια καὶ Κεκραγάρια, συναρμολογηθέντα ἐπίσης ὑπ' ἐμοῦ, ἀποτελοῦν μουσικὴν σύνθεσιν ἀπὸ θέσεις γνωστὰς τοῦ Εἰρμολογίου κατὰ τὴν τεχνοτροπίαν καὶ τὸ ὑφος τοῦ διδασκάλου μου, δ ὅποῖος, συντηρητικὸς καὶ προοδευτικὸς συνάμα τῆς μουσικῆς, ὑπῆρξε ἄριστος καλλωπιστής καὶ ἔρμηνευτής τῶν κλασσικῶν μουσικῶν μαθημάτων, ἰδίως τῶν δοξαστικῶν, δείξας ὑπέρμετρον ζῆλον καὶ παραδειγματικὴν αὐτοθυσίαν διὰ τὴν προβολὴν καὶ διάδοσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὄποιου ἀφιερώνω τὸ παρὸν ἔργον εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης.

‘Ο πονήσας Α.Κ.

Παρακαλεῖται ὁ ἀναγνώστης δπως ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὅτι τὰ βασικὰ ἴσοκρατήματα σημειώνονται μὲ τὰ ἀρχικὰ τῶν φθόγγων, ἡ δὲ διόρθωσις τῶν δλίγων, ἀναποφεύκτων ἀλλά καταφανῶν τυπογραφικῶν λαθῶν ἐπαφίεται εἰς τὴν εὔμενὴ διάχρισήν του.